

Image

Tüya -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
29 Ocak 2025 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Su Gibi

Sevdiğim
Sen boş ver yıldızların sayısını
Yakamozların parıltısını
Sen boş ver
Okyanusların mavisini
Göğün enginliğini
Seni ne çok sevdiğimi onlarla anlatamam
Ben seni...
Ben seni, elinde tuttuğın bardaktaki su gibi çok seviyorum
Anlıyor musun
Şu musluktan akan hayat kadar çok seviyorum seni...

Heidi Korkmaz, Ekim 2004 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1379710/su-gibi.html>

YÜCE BİR AŞK

Sana hatırlatmaya geldim:
Orada, fısıltıyla kuşanmıştı dünyalarımız
Hiç beklenmedik bir tılsımla sokuldular
Uzulca
Eşsiz bir evrende buluştular
Anımsadın mı?
Uyuyan düşlerimizden uyandırıldık
Ve olması gerekene meydan okuduk
Ellerin ellerimdeydi
Kenetlendik
Çılgınca devindik
Karıştı terlerimiz
Yasakların panzehirinde bu bir devrimdi
Tanığımız da sana verdiğim kitap oldu
Aslında gitmem gerekiyordu
Fakat, ben sana çivilenmişim, varlığına, sesinin tınısına
Hem iliklerim hem de gözlerimle
Gizemli bir körleşmeydi bizimki
Dedim ya, artık gizli kapaklı degildi sevişmemiz
Kendimizden geçtik
Gözlerimiz kapandı az sonra
O zulada...
O zulayı da şimdi sen hatırla...

Heidi Korkmaz 29/6-2010 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382226/yuce-bir-ask.html>

Haiku - Yanilgi

Yüzeyselliğin;
içini yaraladı.
Dövünüyorsun.

Heidi Korkmaz, Nisan 2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382725/haiku-yanilgi.html>

Belliydi

nemli bir yaz gecesiydi
sol yanımda uzanıyordu
sere serpe
ay ışığı sızıyordu perde aralığından
ışıl ışıldı teni
siyah ipek saçları
kuytularını örtüyordu
parmakları dans eder gibi uçlarındaydı
söylemek istedikleri vardı
belliydi
ağzını açmasına fırsat kalmadı
seyiren dudaklarımda
boğuldu sesi
saatler sonra uyandığında
söyleyecek bir şeyi kalmamıştı
dudaklarımı yokladım
yaşıyordum ve
Tanrı intiharına hazırlanıyordu...

Heidi Korkmaz 13/8-2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383065/belliydi.html>

Gülüş

o an,
büyük gülüyordu...

saniyeler sonra,
"sevincin kursağında kaldığı" andı...

anladı:
gülüşler uzun ömürlü
olmaz-dı...

şimdi
firari,
mecalsiz bakışları.

Heidi Korkmaz, 19/1-2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383309/gulus.html>

Haiku 13

Yol ortasında,
Oturuyordun üryan.
Görmedi kimse.

Boncuk elinde,
Başını kaşıyordun.
Keçeydi saçın.

Çocuk gözlerin,
Büyümüştü açlıktan.
Yükümdür şimdi.

Heidi Korkmaz Şubat 2009, Goa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384973/haiku-13.html>

Hodri Meydan

bir ben miyim
zamansız yaşıyan,
yoksa zaman mı bana göre değil?

nicedir hem kulaklarım, hem de gözlerimle
kavgadayım.
her geçen gün biraz daha kenara itilmem,
muhtemelen bundan.

hayretler içindeki kalemim
aşkla yaşamayı biliyorsa,
ölümü de göze alır:

ey, iki yüzlü aciz devran!
hodri meydan
sustur beni, susturabiliyorsan...

Heidi Korkmaz, 22/6-2016 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385687/hodri-meydan.html>

HAİKU 30

Aşkın acısı
İmgelerin ruhunda
Bizi izliyor

Susuşun aşksa
Kalemin kanı akar
Gözlerim yalar

Küskün kalbini
Göm ıssız bir mezara
Nöbet tutayım

Heidi Korkmaz 28/8-21 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385798/haiku-30.html>

Haiku 4

Yazım cennettir;
Kışım zifri ve soğuk!
Kuzeydir evim.

Pusuda bekler,
Gülüşe kardeş hüzün!
Paktlarda ruhum.

Devrimimdeyim,
Kokunca yaseminler.
Işır gözlerim.

Heidi Korkmaz 29/6-2004 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385929/haiku-4.html>

Haiku 10

Hüzünlensem mi,
Sabah ezanında?
Çan da duyulsun...

İkilem nedir?
Kalp ve mantık bağıdır,
Zıtlaşıp duran...

Sürgün değilsen,
Kolay olmaz anlaman.
Bence, oku sen...

Heidi Korkmaz 19/5- 20010 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386305/haiku-10.html>

Haiku - Doğa

Yüzlerce yıllık
meşe ağacı dimdik.
Yoldaşı güneş.

Pür endamıyla,
meydan okuyor bana.
Küçülüyorum.

Kucaklıyorum;
kollarım birleşmiyor.
İmreniyorum.

Heidi Korkmaz Temmuz 2009, Skåne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387424/haiku-doga.html>

Haiku - Aforizma

Yaşam bu denli
kucaklıyorsa bizi,
değer vermeli...

Yitirilemez;
bir tek saniye bile...
Doldur içini.

Heidi Korkmaz, 15/10-18 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387580/haiku-aforizma.html>

Haiku

Güneş alçalmış;
devasadır gölgeler.
Günler de kısa!

Ağaçlar yorgun.
Dallar sancı içinde.
Yapraklar sarhoş...

Şu nilüferler,
güneşe yalvarıyor;
az daha ısıt!

Heidi Korkmaz, 15/9- 2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388924/haiku.html>

Haiku

Biri sarayda;
çoğu da aç sokakta...
Sen mi istedin?

...

Anlaşıyor!
Amaçlar ve çözümler
başka başkadır...

...

Ben, garip bir kuş;
uzaktan gelir sesim.
İstersen duyma...

Heidi Korkmaz, 10/5-21 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389163/haiku.html>

Haiku - SİS

Ayın şavkında,
nice gizem var saklı.
Bir çift göz sende!

...

Ağarıyor tan:
ışık sızıyor titrek;
sisin içinden.

...

Benden bihaber,
oynaşiyor ceylanlar.
Kalbim çarpıyor...

Heidi Korkmaz, 18/9-21 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389550/haiku-sis.html>

Sevda Atlası

nerden bilebilirsin
muhacir kalbimin
ölüne düşen
göktaşlarının ağırlığını

ve lal çukurların derinliğini...

pusudaki yalnızlığında
kuyruklu yıldıza uzanan
ellerim fersiz
ve bomboş

oysa
bilmeliydin
ruhumun ıssız kıyılarından
nice nehirlerin aktığını

ve dipsiz denizlerde biriktiğini...

hiç varmadın ki
suyun tuzunu
tatmadın ki
dudaklarının çatlaklığıyla

unutma!
buzulda dinmez vaveyla

...

...

...

ah, sevgili!
henüz ölmeye yatma...

Heidi Korkmaz, Eylül 2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389711/sevda-atlasi.html>

Haiku - Mesaj

Son zamanlarda,
çok fena tekinsiz o!
Neden acaba?

Kuşlara göre,
kalemin dilindenmiş...
Olur mu, dedim.

Elbette öyle!
Çok naifsin, dediler.
Uçup gittiler...

Heidi Korkmaz, Eylül 2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390043/haiku-mesaj.html>

Haiku - Pay

Yeryüzü, neden
bunca allak ve bullak?
Benim payım var!

Kızıldır güneş;
vedası gözlerimde.
Tutamıyorum...

Bir yapraktaki,
ömür kadardır hayat...
Susarız yarın!

Heidi Korkmaz, 5/5- 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391077/haiku-pay.html>

Haiku - Turist Gözüyle

Viyana ova.
Bugün güneşli hava;
onüç derece.

Ringstrassede
türlü türlü sanat var;
erişse gözler...

Ruhum doyumsuz:
Yine bıksın sokaklar!
Çenemde maske...

Heidi Korkmaz, 20/10-2021 Viyana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394700/haiku-turist-gozuyle.html>

Haiku - eliŐki

Kent meydanında;
katedral Stephansdom, vay!
Kan ve nasırdan...

Kaç vakit daha
ırpınmalı Viyana,
Őiirlerimde?

Heidi Korkmaz, 27/10-21 Viyana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396003/haiku-celiski.html>

Haiku - Tezatlığın Bilançosu

Fiili meçhul
birisi olma, e mi?
Olanla yetin!

İlmeği kaçık;
gölgeleyen bu aşkın.
Eyvah, kaybettik!

Hep tekrar ile
yorucu olur hayat.
Barış kavgamda...

Heidi Korkmaz, 3/11-2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397006/haiku-tezatligin-bilancosu.html>

Haiku - Payda

Sizde denizler;
bizde ormanlar inler.
Şavksız geceler!

Heidi Korkmaz, 15/10-2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397250/haiku-payda.html>

Haiku - Dostluk

Lafı mı olur?
Dardayım; yetiş ey dost!
Bugün vaktim yok!

Heidi Korkmaz, 5/10-2020 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397362/haiku-dostluk.html>

Haiku - Küresel Isınma

Ah, pişiyoruz!
"Şahsıma" anlatmalı.
Dinlemiyor ki...

Heidi Korkmaz, Kasım 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397466/haiku-kuresel-isinma.html>

Kuzey Halleri

ah, boynu bükük zaman!
kara mührünü bastın
kuzeyimin bahtına

sevda silik bir leke gibi
kelimelerim ise deviniyor kederli

şu aralar suskunluğumu emziriyorum
direncim ise büsbütün mahzun
ve dededen kalma derviş isyanım
sırt çeviriyor bana...

- dimağım yorgunken
devrim de bana küskün!-

pardon, az kalsın unutuyordum!

havada acımasız asılı kalan
bir sonbahar iniltisi var.

Heidi Korkmaz, 15/1-2019 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398540/kuzey-halleri.html>

Zihin Jimnastiği

[italik]olacak olanı,
olmadan önce anlamaktır asıl mesele:

bu cümlede anlatılmak istenen ne?

aman sen de!
kafamı karıştırıp durma!

Heidi Korkmaz, (!) 2020 U-a

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400549/zihin-jimnastigi.html>

Haiku - Özgürlük

[italik]Özgür olur mu,
özgürlüklerimizi
hiçe sayanlar?

[italik]Heidi Korkmaz, (!) 2020 U.a[/italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400919/haiku-ozgurluk.html>

Haiku - Un

Karanlık çökmüş
gözlerinin içine!
Un kaç liraya?

Heidi Korkmaz, 24/11- 21 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401149/haiku-un.html>

Karmaşa

Noel'e dört hafta kaldı
ilk mum dün yakıldı

aslına bakarsan
hiç bir bayram
benim bayramım değil

karanlık ile soğuk
zılgıt bir gizle
el ele verip
çullanmışsa üzerimize...

// ha bu arada,
Covid-19'un yeni varyantı
Omicron'u da unutmamalı //

Heidi Korkmaz, Kasım 2021 Sthlm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401848/karmasa.html>

Haiku - DuruŖ

BaŖkalarının
ayak izinde yitme.
Kendine yol bul.

Heidi Korkmaz, 30/11-2018 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401978/haiku-durus.html>

Haiku - Orkide

[italik]

Penceremdeki
susuz orkidelerim;
hüzün besliyor.
[/italik]

Heidi Korkmaz, 1/12-21 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402177/haiku-orkide.html>

Mecalsiz Düşler

askıdaki düşlerim
adsız dehlizlerden geçer
istemsiz yığılıverirler
soluksuz
mecalsiz
gözden irak bir yerlerde

su tatmamış çöllerden geçerler
uzamıyorsa bir kılavuz eli
nafiledir yordam bulmaları
anlıyorum ki
bundandır habire
aktif birikmeleri

ve onlar
kendi çölünde
unutulurlar zamanla
öksüz
bedbaht
takatsız
ve uğraksız kalırlar

şimdilerde
aşınmış yıldızlardır
ebedi tanık
yitik düşlerime duyduğum
onulmaz özleme

n'olur hüznüm!
kederli kimliğimle dövüşme...

Heidi Korkmaz, Aralık 2000 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402748/mecalsiz-dusler.html>

Ruhun Vebası

[italik]
Ötelerden beri
Vaatlerimiz sahte
Sevmelerimiz ayaküstü
Dostluklarımız ise iki yüzlü

Belki de bundandır
Ruhların paslı çardaklarındaki
Kırılgan kordinatların tutmayan
Kekremsi bireyciliğinin artması

[/italik]
Heidi Korkmaz, (!) 2020 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404438/ruhun-vebasi.html>

Haiku - Çözüm

[italik]

Haberin var mı?
Önü çitli sözlerin.
Loşlukta sefil...

Heidi Korkmaz, Aralık 2021 Sthlm[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406501/haiku-cozum.html>

Dillerin Senfonisi

[italik]

tut ki

her bir köşesiyle bir misafirhanedir bu dünya
ve ağırlamak içindir herbirimizi
ne yönetir ne de yönetiliriz
çünkü irademizin özgür olduğunu
en geri tarihlerden öğrenmişizdir
ve çok iyi biliriz ki
lanetlidir baskı ve zulüm

biliriz ki sıkıntılardan çoktan arınmıştır
içinde dolaştığımız ovalar
irfan bağları ekmişiz kendi ellerimizle
hayatın nimetlerinden tat almasını bilmekte ruhumuz
ve gönül bahçemizin serinliğinde
kuş cıvıltılarıdır kulak verdiğimiziz
ve regarenk mevsimlerin yaprak dökümündedir bakışlarımız

artık bilmiyoruz aç gözlülüğün ne olduğunu
çünkü karnımız zaten doymakta
bundandır ki feshedilmiştir bütün uyduruk hudutlar
bilim ışığıyla aydınlatıyoruz karanlık odalarımızı
ve yürünecek yolları bütün dillerin senfonisiyle döşüyoruz

tabiattandır aşımızın lezzeti
kahkahalarla suluyoruz filize duran sevdamızı
ve susuzluğumuzu gidermek uğruna
kendi başına buyruk çağlamakta ırmaklarımız

tut ki

her daim tutkuya kuşanmış gözlerimizin ferisi
ve yıldızlar veda ederken doğacak olan güneşe
her şafak vakti
tebessümlerimiz aşk haritalarını çizmekle meşkuldür...

[/italik]

Heidi Korkmaz, 28/12- 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407118/dillerin-senfonisi.html>

Distopik Geçişler

[italik]

[italik]
yılın son gecesiymiş
ne tuhaf ve giz/li bir eder!
geçenkiyle eşdeğer...

hatırlarsan
o gece de
yalnız ve
yalınayak
ıslak bir köprüden geçmiştin
bu gece de tıpkısından geçeceksin

aslında
bu kez
tutulacak bir el belirmişti ufukta
ruhuna Hızır değmişti
fakat o eli de şeytan kuyruğu tepti
şaşkınlığıyla
boğuşman
bundan...

ah, şu zaman ki
şeytana uyan bir kum saati...

senin payına
- bir çocuk uysallığıyla -
sedasız
ve itirazsız
karanlık zulana çekilmek düştü... [/italik]
[/italik]

Heidi Korkmaz, 31/12-2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407681/distopik-gecisler.html>

Haiku - Dilemma

[italik]

O incitenler,
bir zaman incinmişler.
Tedavi lazım.

[/italik]

Heidi Korkmaz, 5/1-2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408704/haiku-dilemma.html>

Haiku - Tercih

[italik]

Gerçekler aynen
ışık gibi; köreltir
insan gözünü.
[/italik]

Heidi Korkmaz, Ocak 2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408976/haiku-tercih.html>

Haiku - Bilinç Sancısı

[italik]

Görmek için,
uyumayı seçtiler.
Uyanmıyorlar.

[/italik]

Heidi Korkmaz, Ocak 2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409625/haiku-bilinc-sancisi.html>

Haiku - Maske

[italik]
Tınısı mavi,
yasak dil sözcükleri...
Ruhunda saklı.
[/italik]

Heidi Korkmaz, (!) 2019 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410777/haiku-maske.html>

Haiku - Orman

[italik]
Amazonlardır,
ciğerlerdeki hayat.
Sen gibi yaşat...

[/italik]

Heidi Korkmaz 18/1-2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411100/haiku-orman.html>

Haiku - Alışmak

[italik]

Üzülme kardeş!
Ellerin boş kalmışsa;
karanfiller var!
[/italik]

Heidi Korkmaz, Ekim 2021 Viyana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412153/haiku-alismak.html>

Haiku - Korkma

[italik]

Namlu dayalı;
düşünenin alınına.
Güller açmıyor.

[/italik]

[italik]

Heidi Korkmaz Ocak 2022 Sthlm [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412628/haiku-korkma.html>

Haiku - Bu da Var

[italik]
Nadide bir aşk;
pak ve dokunulmamış.
Aaa, platonikmiş!

Heidi Korkmaz, (!) 2021 Sthlm [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413043/haiku-bu-da-var.html>

Kopuş

[italik]

nasıl anlatsam
bilmem ki

sen gidince
kuşlar da gitti
alacası ağladı gecenin
sabah olmadı
çünkü güneş küştü

dağların ardından
akdenizden uzak
bakarken pencereden
görür gibiydim seni
yanılsamalarım
derbeder eden
huya dönüştü

seviye dair
devrik replikler
bulanık zihnimde
nicedir keder zinciri

aramızdaki organik bağ
dağıtılmış eyleme dönüştü

daha iyi nasıl anlatsam
bilmem ki

olağanüstü hal ilan edildi
kifayetsizliğim bundan
anla beni...

Heidi Korkmaz, (!) İstanbul [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413390/kopus.html>

Haiku - Hafıza

[italik]
Dilimde Őir.
Őairini unuttum.
Fena utandım!

Heidi Korkmaz, 2019 Sthlm [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414314/haiku-hafiza.html>

Kendinde Saklı Kalan Ses

[italik]

// bekes* ve alingan bir yasemin
ağrılı gecenin telaşına eşlik ediyor
tari** girdabın ıssız koynunda
uykusuzluğunu emzirirken
güneşin doğuşunu özlüyor //

sıra dağların ardıdır konakladığın zula
incinmiş dilin paslı
incinmiş dilin kendi nefesinde tutuklu yaşıyor

öfkende serkeş sabahlar üşüyor
yosun tutmuş kör deltanın kıvrımlarında
öfken bitimsiz kum tanelerini sayıyor

ne kırmak ne de kırılmaktır ilken
kendi koynunda sakladığın ızsızlığın
kelimelerine yansıyan ruhun
uğuldayan direncin
ısıran suskunluğun
bir kılıç keskinliğinde bilenen kimsesizliğin
sadece kendinde gömülüdür

ve sen
henüz dokunmadan sazının teline
sözleri kanyor içindeki sesinin

* kimsesiz
** karanlık

Heidi Korkmaz, (!) 2021 Sthlm [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414505/kendinde-sakli-kalan-ses.html>

Haiku - Muamma

[italik]

kuyudaki su
saklıyorsa yüzünü
o suyu içme

Heidi Korkmaz, 2009 Tn[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416040/haiku-muamma.html>

Polemik

[italik]
issızlığın telafisiz melodisi
delirtmek üzere geceyi
içinde sen
senin içinde
karanlığı titreten
unutulmuş bir ada
köprüsüz ve teknesiz
ne gelinir kıyısına
ne de gidilir kıyısından

düşmüşsün
düşleri eğiren suskunun eksenine
düşmüşsün
değişim körlüğünün ısrarcı polemiğine

d ü ş m ü ş
düş mü
d ü ş

Heidi Korkmaz, 2022 Sthlm [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417987/polemik.html>

Bambaşka

[italik]

Şehrin gürültüsü başka
Sözündeki ahenk başka
İçindeki kosmos bambaşka

Sevdiğin renkler başka
Gördüğün renkler başka
Giydiğin renkler bambaşka

Duyup inandıkların başka
Muhabbetindeki yön başka
Gülüp geçtiklerin bambaşka

Dosta tavsiyelerin başka
Kendine uyguladıkların başka
Beklentilerin bambaşka

Varmayı düşlediğin yerler başka
Gittiğin yerler başka
Mekanım, dediğin yer bambaşka

Ruhundaki yaralar başka
Gösterebildiklerin başka
İkilemlerin bambaşka

Uykusuzluğun başka
Uyanıklığın başka
Kabusların bambaşka

Elindeki kandil başka
İçindeki fitil başka
İnançların bambaşka

Aşka inanmak başka
Aşksız kalmak başka
Aşık olduğun bambaşka

Sevenlerin başka
Sevmek istediklerin başka
Sevmek zorunda kaldıkların bambaşka

...

Heidi Korkmaz, Şubat 2016 Linköping[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418283/bambaska.html>

Haiku - Git

[italik]

Yola çıkmadan;
ayaklara bulaşmaz
yolun çamuru.

**

Hiç yanmayanlar;
acısını bilmezler.
Kalıcıdır iz.

**

Durmak bilmiyor;
buruşan tenlerimiz.
Şaşkın gönlümüz...

**

Rüzgarda türkü;
seviyi alıp gitti.
Sancı suyundur!

Heidi Korkmaz, Ekim 21/22 Sthlm[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422489/haiku-git.html>

Haiku - Tüy

[italik]
Kaç yüzü vardır,
yüzü olan insanın?
Saklanıyorlar!

**
Karanlıktayken;
cılız bir mum ışığı
klavuz olur.

**
Hangi uyanış;
tüy hafifliğindedir?
Düşünüyorsun!

**
Beyni bilgiye
açlık duyanı sevin.
Bakış sanattır!
[/italik]

Heidi Korkmaz 15/3-22 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424607/haiku-tuy.html>

Kime Ne

[italik]

dön yüzünü
görme
görmek yakışmaz
durup dururken
yanmak
kül olmak...

aşkları varmış tanrıların
bahşedilen
sana
bana
“sarı çizmeli mehmed ağa”ya
öyle deniyor
ben onların yalancısıyım
sen duyma...

aynen öyle:
ne duy
ne de bak
yum gözlerini
akmasın gözyaşın
kaçmasın rengi
kurumasın sakın
ırmakların suyu gibi
boşboşuna
boşuna...

öyle ya!
sana ne
ona ne
k i m e n e

kalakalmışım
yasadışı fikrimle
asırsız gülüşümle...

Heidi Korkmaz (!) 2020 Sthlm [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427867/kime-ne.html>

Yasadışı Aşk

[italik]

ah, arkadaş!
mahzun sanılan o aşk
bir bakmışsın oluvermiş
“Yasadışı bir aşk”*

hiç bir yaşta
hiç bir dilde
kadifemsi eskimiyor
uğruna ölünen aşk

sen de duymuşsundur
o destanımsı aşkları...

hani yola çıkmadan daha
dili geçmişte kalanları

ne mi olur sonra?
beyhude olur herbir şey
anlamsızlaşır yemek içmek
bir cendereye sıkıştırılmış
ahmak bir handikaptır yaşamak

yaşamak, diyorum;
yaşamak, sarp kanyonların arasında sıkışıp kalan
susuz bir dereyatağına benzer
yaşanmıyorsa aşk[/italik]

Heidi Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1435362/yasadisi-ask.html>

İtirafname

[italik]

O,
bir insandı:
O,
kimilerinin
ilkel ve barbar kesitlere öykünen
söylemlerine
tanıklık ediyordu:

o insan;
çirkef söylemleri
ve
dahi aymazlıklarıyla
gögüslerini
gere gere
ve
hiç düşünmeden
ve
hiç arlanmadan
kendilerinden olmayanları
her an
linç edebileceklerini
beyan edenlerle
aynı arenada olmaya
daha fazla
tahammül edemiyordu.

çünkü insan yüreği sancıyordu.
çünkü her seferinde
izanı felç geçiriyordu.

...

midesi de
bu nedenle
allak bullaktı!

fakat, aldığı terbiye
o aymazların
dahi cehennemlerini kirletmesine
izin vermiyordu...

...

peki, sizin yüreğiniz;
sizin izanınız size neyi anlatıyor?

Heidi Korkmaz (!) 2022 Sthlm
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436852/itirafname.html>

Haiku - Neyimiz Var

[italik]

Gökte bulutlar,
çatıda güvercinler;
biz dibe düştük!

**

Yağmur değilim.
Kanatlanıp uçamam.
Faydam neye var?

**

Salyangozlar da,
solucanlar gibidir!
Toprağı besler...

**

Herbir yıldızın
ekseninde insan var!
Senin neyin var?

Heidi Korkmaz Haziran 2022 Sthlm[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437638/haiku-neyimiz-var.html>

Kopma

[italik]

yokluğumda
yürümeyi unuttun
kırıldın
parçalandın...
saçılan parçalarını
toplamayı unuttun
n'olur, kendine bunu yapma.

kapatma gözlerini
gökyüzüne dokun
suya dokun
bana...
kalbin pes etmeden daha
ve seviyorsan beni
bitme...

bir bağ var aramızda
her sabah
bize bizi hatırlatan
geceleyin göğüste
bilenmiş bir bıçak...
o bağı koparma.

içindeyiz bir yangının
sönecekse bu yangın
dur, birlikte söndürelim
olmaz, diyorsan
bekle
birlikte yanalım.

Heidi Korkmaz (!) 2022 Sthlm
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438127/kopma.html>

Niş

[italik]

yani
gidiş
o gidiş
hiç bir dalga
geri getir(e)miyor
tutkuyla götürdüğünü
...

Heidi Korkmaz (!) Viyana
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438586/nis.html>

Haiku - Ez

[italik]
Dikbaşı aklım;
her şeyi, hiçbir şeyi,
düşünemiyor.

Ez: ben (Zazaca)

Heidi Korkmaz (!) 2007 Sthlm[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442970/haiku-ez.html>

Gül Biraz

ay yarım
hadi, gül biraz
gül ki darılmasın koyakları
sol yanımın

bilirsin
h/arında tutuklu
dik omuzlarım
çoşum
gönencim

sen susunca
durağan ve nedensiz
bir zemheriye düşerim apansız
parmaklarım tutsak
zihnim hoyrat akşamlarda öksüz
ve ölgün kalır gözkapaklarım

n'olur ay yarım
kederime siper olan bir sur ol
duru ve mavisinden
bir ıslık çal uzaktan
nefesinde vakitsiz çiçeklenen
tümcelere uyanayım

bir tek sana kanayım

Heidi Korkmaz 17/22 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446648/gul-biraz.html>

Haiku - İhtar

Yorgunum ölüm;
benden uzak dur bugün!
Yarın hiç gelme...

Heidi Korkmaz 16/8-22 Sthlm
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446989/haiku-ihtar.html>

Birdenbire

Birdenbire

.....
hiçbir şey değişmiyormuş...

Heidi Korkmaz (!) 2012 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447586/birdenbire.html>

Haiku - Manolya

Tabularınız,
Çapraz uzantılarım.
Beni affedin!

İşte Őurada;
uyaksız notalarım.
Ciliz istencim...

Manolya/sızım!
Sarsak adımlarıma,
boyun eğerim.

H- Korkmaz, Eylül 2022 Mardin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455066/haiku-manolya.html>

Haiku - Oyun Bitti

Gizli bir öykü
taşırım gözlerimde;
göresin diye...

Ama sen, en uzaklara bakarsın.

*

Sesimde çığlık;
sözümde sitem varsa,
türküsüzlükten...

Ama sen, küçük dilini yutarsın.

*

İncir yaprağı;
şifa getiriyormuş
peltek diline!

Ama sen, kaçacak delik ararsın.

*

Böyle olamaz!
Sen hiç sobelenmedin...
Bu oyun bitti!

Ama sen, ağız burun bükersin.

Heidi Korkmaz (!) 2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1456546/haiku-oyun-bitti.html>

Haiku - iğ

Ardım ve önüm,
ıssız orman telaşı.
Ruhum iğ dağı!

*

Gri bir rüzgar;
suskuma etek açar!
Adımım şaşar.

*

Ah, şu yapraklar;
toprağa adanmışlar!
Gözlerim ağlar.

H. Korkmaz 1/12-22 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462763/haiku-cig.html>

Haiku - Akbabalar

Çınar dibine,
akbabalar birikmiş.
Çocuk eti yer.

Kimileri der:
hamdolsun, hayattayız...
Sırada kim var?

H. Korkmaz, Aralık 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463964/haiku-akbabalar.html>

Uğraksız Sokaklar

özgöl ağırlığını yitiren bir göktür
dilini fırça yapan ressamın direnci

...

hüznün telaşı fütursuz
saydamlığı, tepeden tırnağa
adı olmayan bir boşluk sadece
geride bırakılan ne varsa

düşlerin niceliği büyür
aldığı yolların şaşkınlığıyla
varlığını varsayan kokunun
ve yokluğunu
ispatlayamayan felsefenin pratiği
nasıl anlatılabilir
ve kimlerce

kehanetin metruk duvarları arasında
seslerini kundaklayan insan çığlıkları
dillerin büsbütün lallığı
itişmelerinin yegane çağ atlaması
bir tek suyun yatışmasında

kilin özlemi gülümserken
zambakların ölgün rengine
toprağın şehveti karalara bürünür
gıcırdayan istencin gölgesinde

gözlemci sıfatı giyinen şakakların
illegal deltaların gezintisinde.
uğraksız sokakların loş dünyasında
görülmemiş kalabalığı kanıksarsın

ruhunun koynunda üşüyen afro blues dinletisi
sürgün kederlerini emzirir
teninde
tırnaklanan yaşam öznesi
kapkara acılarınız yanık ezgileriyle
birbirine karışır

ve artık
kanadığınız kadar kanatıyorsunuz
sömürgecinin havada tuttuğu kırbaç
parmaklanan utanç soluğunda

H. Korkmaz , (!) 2014 Fransa

Not: sevgili Believe; müteşekkirim şiire yaptığın önerilerden dolayı.
Çokça sevgiler güzel ruhuna :)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1468681/ugraksiz-sokaklar.html>

Körleşme

- Her suskunun tek başınalığında
konuşkan bir atardamar vardır -

ketüm sözcüklerin
birbirine düğümlemesi
kaçınılmazdır

çünkü gün geçtikçe
düğümler körleşir
gün ışığına çıkarıldığında
gözleri kamaşır...

kendi hücrelerinde
kendine yabancı
soyut bir objedir
bilenmemiş dilin sürçmesi
ve dinlencesiz
mil boyu yol alır
bu da, yanılısamaların girdabından arınmak içindir...

öngörüsüz
pastel tutkuların devasa coşusu
yarından sonraki yarına ertelenir
oysa yarının ahvali bilinmemektedir

bundandır ki
kalp yaralarını onmaya adanan lotus çiçeği
kendi okyanusunda bir başınadır
ve hep kendi suskusuyla söyleşir.

H. Korkmaz, Jan 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1471700/korlesme.html>

Haiku - Sır

Ey maskeli gök!
Kuşandığın karayı,
indir yüzünden!

*

Ürperen deniz;
dilsiz kalan şehirler...
Hani çocuklar?

*

Verilen ağı;
başa inen balyozlar...
Sır değil, değil!

H. Korkmaz, 13/2- 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1473910/haiku-sir.html>

Haiku - Dışa Vurmalar

Ak suretinde;
bir Şeyler arıyorum.
Ay, çekip gitme!

Bir tek ben miyim;
öllere sığmayan?
H/adi, dön bensiz!

H. Korkmaz, 1 Nisan 2023 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1480812/haiku-disa-vurmalar.html>

Gülümse

gülümsüyorsam bugün,
yarına gülümsediğinizdendir, iki gözüm.

H. Korkmaz, Maj 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488150/gulumse.html>

Senin İçin

her Şey senin için, ey sen
sen ki bir sevgili bazen
ve bazen srgnlğmn acısı

sırf "senin için" bu beklmeler
güneşe gülümsemeler

sevinçten
kuş seslerine
açılan gözlerim senin için
sevdiğim ağaçlar için...

ah bu iflah olmaz sevmelerim...

aŐılacak barikatlar da senin için
anla işte,
her Şey sen...

H. Korkmaz, (!) 2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488810/senin-icin.html>

Haiku - Tanrı/ça

Boylu boyunca;
şa*, gecenin jargonu!
Doğar mı güneş?

**

Ah, Persephone!**
Bahçen çiçekle dolu.
Gör, dokun, kokla...

Zazaca

* kara, siyah

** Yunan mitolojisine göre, mevsimlerin tanrıçası (Zeus ile kız kardeşi Demeter'in kızı ve Macaria'nın annesi).

H. Korkmaz (!) Cyp

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490987/haiku-tanri-ca.html>

Haiku - İŖte Hayat

Biz yalvardıkça;
biraz daha kirlendi,
Ŗu koca dŖnya....

*

Kırık aynada;
gördüğŖn suret, sensin!
Yani, hayatın...

*

Bence suya bak!
Değerini de bil ki;
hiç bulanmasın.

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492261/haiku-iste-hayat.html>

Haiku - Sual

Vakti var mıdır;
mutluğun ve hüznün...
Hükmü kim(d)edir?

H. Korkmaz, Juni 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492962/haiku-sual.html>

Haiku - Gerçek

Soldu güllerim;
eğildi, yaprak döktü...
Durduramadım.

H. Korkmaz, (!) 2003 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494123/haiku-gercek.html>

Törpü

Ey gümbürdeyen sözün nüansı
Elini çekme filizlenen fidandan
Susuzluğunu
Yalnızlığını kalbine sor
Uykundaki derinliğe
Ağzındaki lokmaya sor
Sor ki,
Ağlamasın sular bir daha

- Sabote bir günün ortasında
Flu düşler sarındım
Belirsizlik korsanım
Hüznün, hükümdarım şimdi -

Prematür papatyalar derledim
Övgü alan bahçende
Hani ütopyası ömür törpüleyen...

Bu hangi aşkların dergahı
Hangi konspire düzmecenin gıcırdayan rayları
Üstünden geçilen

Sen ki
Büsbütün eşsiz ve sevecen
Ve hünerli
Ve boğuşkandın
Bakışlarında dik başlılığın kızıl üvüncü
Ve bir yol ayrımında unutulmayan
Vurdumduymaz kıvılcımlar saçardın

Şimdi
İşgüzar anıların yumağı yuvarlanır zulamda
Suyun kutsadığı çocuk ellerinde
Topaçsız
Misketsiz oyunların buruk hüznü
Ve her düşte sen...

Bilir misin
Aldanışların ıslaklığı kalır kirpiklerimin güncesinde
Omuzlarımın çöküşünde
Sensizliğin çuval izleri
Ve sancısında
Rengarenk çiçekler
Ki her biri onurlu proleter

H. Korkmaz 2003/2023 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495244/torpu.html>

Haiku - İnce Bel

Kendinden geçmiş;
beli ince bir imge.
El atanı yok!

*

Bana ne, deme!
Belin büküldüğünde,
sen de teksindir...

*

Vazgeç yalandan!
Beş vakit aldanmaktan
ve aldatmaktan...

H. Korkmaz, (!) 2015 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1498600/haiku-ince-bel.html>

Haiku - Körlük

Hep d n  öven;
gitmez bir adım ileri.
Yalanla yaşar...

H. Korkmaz, 30/8-23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1501923/haiku-korluk.html>

Bendeki İstanbul

silüetine bakmaya doyamadığım kent
bir yanım
yamacındayım Beşiktaş'ın
ufkumda koşturan
vapur kalabalığı

gümüşten sise bürünmüş gökyüzü
bu belki de
lisansız bir yağmur çığılığı...

serseri kaldırım taşlarında
fanatik egzoz gürültüsü
tenime yapışması faşizan
ve hırslı

bilirsin
düzayak değil tepelerin
kuralsızdır geçitlerin
ve bana bir şeyler anlatıyor
kadim Galata'nın simyası

bu yabancı
bu şaşkın ruhum, ah
sende küçük bir rüzgar imgesi olmadı

lakin artık üşümüyorum
bir tek aylak çırpınışlarım var
terli bedenlerle
ay arası...

H. Korkmaz 8/9-23 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503300/bendeki-istanbul.html>

Laf Aramızda

Pluralist umutlarım kısırlaş(tırıl)madan
Düşlerim tecavüze uğramadan henüz
Tabanlarıma veriyorum usumun vekaletini

Artık rafadanlaşan beynimde
Fütursuz sayılabilecek
Aforizmalar üretmeye son veriyorum

Anlayacağınız;
Gırtlığımı yırtacak kıvamdaki ağıtlarım duyulmadan henüz
Çekip gitmek istiyorum buralardan.

Biraz da (laf aramızda!)
İçine sığ(a)madığım
Toplumsal vurdumduymazlıktan kaçıyorum.

- Dilerseniz;
"Çok pısırıkmiş, deyin bana
Hiç gocunmam!

Bu arada...
Sizi de hiç düşünmüyor değilim
Bilakis, çok düşünüyorum...

Suskunuzun güzergahını
Tolerans eşığınızı
Beklenen depreminizi vesaire
Düşün(e)mediğiniz kadar
Çok düşünüyorum

Ama bir türlü anlatamıyorum.

H. Korkmaz, 19/9- 23 İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505020/laf-aramizda.html>

Dilin Hafızası

Sen var ya arkadaş;
Güncesinden uzak düştüğün
Çocuksu gülüşünü özlüyorsun nicedir
Giz kuşanan pusatsız sözcüklerin kefareti bundan

Bilinir ki;
Vakti yok talan edilmiş sevinçlerin, aşkların ve düşlerin
Coğrafyası yok
Mili yok
İzanında balansı hiç yok
...

Gözlerin aynası
Yüklendiği paradoksu kanarken
Acıyla bilenmiş dilin hafızasında
Çarmıha gerilen kavramları yoklarsın

Bundandır ki arkadaş;
Parmaklarının ucundaki kızıl ezgiler
Fanatik sus emrine
Yasası ilkel sansüre hep kafa tutar

Meydanlara dökülür anarşist imgelerin
Ve yara almış kalplerin atlasına
Büyütmeyi beceremediğimiz çocuk çehreleri çizer
Erdal gibi
Ali İsmail gibi
Berkin gibi
Ve buzluklara gömülen kimliksiz çocuklar gibi...

İşte o vakit;
Hüznün anatomisi kırbaçlanır anaç avuşlarında
Çünkü, tandır ateşinde pişen düşlerin gölgesinden
Munzurun serinleten gizeminden
Irak düş(ürül)müşsündür çoktan

Ve y/anarsın bir başına
Yanarsın bedbaht
Bir mum erimesi kadar sessiz
Onurlu, ama kimsesiz...

H. Korkmaz, (!) 2019 Sthlm

Haiku - ıra

Cennet, diyerek;
ölümü g/özlüyorsun.
Oysa O sende...

Cennet ba(kı)şta;
ruh t/ellerinde giz, aşk...
Ona ıra yak!

Bir ıra yak ki;
bulutlar aşka gelsin.
Yeşersin dünya...

H. Korkmaz Eylül 23 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506269/haiku-cira.html>

Açı

Düşündüm ki;

Hiç değilse
Değişen iklimler
Geçen mevsimler
Aylar günler saatler vesaireler
Değişmemize yetmeli
...

Fazlasıyla memnunuz ki
Halimizden
Kıpırdamıyoruz yerimizden

H. Korkmaz, (!) 2021 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507083/aci.html>

Flört

Bu gördüğünüz kabus
Bu "manzara"

Duyduğunuz bu tamtam
Bu yaygara

Değil benim düşüm
Olamaz da

Ama, biliyorum;
Mühendisleri aramızda.

Lütfen artık;
Kalkın ayağa!

H. Korkmaz 11/10-23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508331/flort.html>

Haiku - Nüans

Kendi gölgeni,
çizmeyi denedin mi?
Kıpırdamadan!

**

Bilgelik için;
bilinen yoldan gitme.
Yeniye keşfet!

**

Putlar, nutuklar...
bugüne faydasızsa,
yarın hiç olmaz.

H. Korkmaz, (!) 2019 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508867/haiku-nuans.html>

Şilan

Bedenimde
Derin bir hüznün onulmaz ağırlığıyla
Patika bir yola düştüm
İssizliğini ruhuma sardım
...

Yüzümü çevirdim yorgun güneşe
Başını ve sonunu anımsamadığım, annemin duaları
Beni kolaçan eder gibi
Hatırımı sorar gibi
Lal dilime dolandı

Kavuşturdum gözkapaklarımı
Dehlizlerinde çırpınan ruhum
Yetimliğini
Sürgünlüğünü
Bir kez daha yaşadı

Serin bir yel değdi alnımın çizgilerine
Kuzgunların
Kargaların nezdinde
İçimi kemiren ne kadar kurt varsa
Işıldayan gölün kalbine döktüm

Artık hafifti adımlarım
Üşüyen parmaklarıma rağmen
Kızıla evrilmiş birkaç güz yaprağı
Biraz şilan* topladım

Ve yine
Sanki bu dünyada
Pervasız bir zulüm yaşanmıyormuş gibi
Avuçlarımda bir umut taşır gibi
Sıcak zulama döndüm.

* kuşburnu (kürtçe/zazaca)

H. Korkmaz, 16-18 Ekim 2023 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509545/silan.html>

Palavra

İyi birine benziyordu.
Sadece fazla konuşuyordu

...

"Arkadaş!
Ben gerçeklerden yanayım.
Her daim gerçekleri söylerim.
İnan ki;
Günlerce aç kalmak,
Ölmek pahasına da olsa
Gerçeklerin peşini asla bırakmam." dedi.

İşte, tam o an;
Onu yemeğe davet etmekten,
Vazgeçtim.

H. Korkmaz, (!) 2014 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509842/palavra.html>

Bir Şey Söyleyeceğim

Kimse bir Şey söylemese
Sahnedeki rol çok iyi oynansa
Unutabilir misin dünleri
Ondan öncekileri
Ve en geridekileri

Kimse hatırlatmasa
Belleğini tırnaklayıp deŐmese
Silinir mi bir anda
Otağına moloz gibi yığdığın
Acı kahr ne varsa

Düşün bi!
Kimse yargılamasa
İnkarla yaşamı erdem bilse
Dahası, davullu zurnalı kutlasa
Gelmiş geçmiş ne varsa
...

Çok sevilen bir çocukmuş gibi
Uyuyabilir misin rahatlıkla
Simsıcak bir yatakta

H. Korkmaz, Ekim 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510620/bir-sey-soyleyecegim.html>

Aşk Sonatı

Herkesin inandığı gibi
Ben de inandım aşka
Aşkın ölümsüzlüğüne inandım
Gizine inandırıldım...

Aşk uğruna
Çöllere de düşülür
Dağlar da delinir, diyen destanlara
Masallara
Mitlere ben de inandım
Hatta içine girdim
Yaşadım...

Çok da büyülendim
Belki de öyle sandım

...

Meğer aldanmışım
Koskoca bir kadınken bile
Küçük bir çocuk gibi aldatılmışım

Çünkü olsaydı aşk
Olamazdı hiçbir savaş
Öldürmek hele hiç

Sahi, bu kaçınıcı replik
Kaçınıcı deyiş
Aşka dair

...

Aşk vardıysa da
Varlığında gömülmüş

H. Korkmaz, Ekim 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511572/ask-sonati.html>

Etika

Sence nedir hayat?

Kullanıldıkça eskijen
Kullanıldıkça değer yitiren
Kullanıldıkça eriyip kaybolan
Geçici bir bağış
Bir meta (mı)

Gözlemleyen hatalı bir pelte
Kimileyin doğurgan
Kimileyin savaşan
...

Dili kendine kamuflej edinen
Baştan sona, sondan başa
Gidip gelen fakara bir yolcu

Ve acıya büsbütün aşına
Ve yalana büsbütün tutkun
Yorgunluğu telafisiz
İçine uzak
Dışına olabildiğince yakın
...

Bir yok oluş (mu)

H. Korkmaz, Ekim 2023 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511890/etika.html>

Parya

Dışarıdan bakıldığında
Bembeyazdır insan cephesi
-kirlerini saymazsak tabii-

Yerli yerinde, ışıldayan bir çift gözü
İki de kulağı vardır, melodiye aşına
Ağzında düzgün bir dizi inci
Ki Tanrı'nın eşsiz nimeti

Solgun dudakları vardır bir de
Büzülmeyle sarkmak arası
Başka bir dudak tatmadığındandır nede olsa

Değişler, baladlar dinler peşpeşe
Sakıncalı bir dünya taşır, kaburgalarının arasında
Dokusu sığ
Düğümleri kör
Dağıtılmamış niyazları var belki de

Hiçbir kambur yamaca dayanmaz sırtı
Kara listeye alınsa da dilinin söylencesi
Muazzam bir direnişi sergiler toleransı

Gölgesi anonim
Gölgesi devasa sahnelerde
Kimliksiz ölümler komedyasında, rolünü oynar
İşte bir tek orada
Sevdası gizli bir parya gibi, ıslığı çalar

Ezberindeki tüm replikler
Bir tek orada
Aşka güler

H. Korkmaz, 20/23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513132/parya.html>

Çöl

kalbime oturttuğun
bu kerbela niye, ey...

bilmez misin ki
hiç dayanamam susuzluğa

bir bedevi olur, dűşerim çöle
bu masmavi gök
bu masum dünya
kavrulur benimle

ah, yanarız yanarız
aşksız/lığa yanarız cayır cayır
kızıl lavlar içinde

H. Korkmaz, 17/23 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513444/col.html>

Kukla

Sen kimsin, ey
Kimin neşisin
Kozmetiğe kukla bir melek mi
Amazonlara düşman bir ecel mi

Nereden geldiğini bir çırpıda
Gerine gerine süslersin de;
Nereye gittiğini niye bilmezsin

O solgun
O günahsız derin
Ömrüne bedava kefenken
Zamanla ondan nefret edersin
...

Cephende buruşuk ne varsa
Kah gerdirip
Kah şişirirken
Gözünü, gönlünü aldatırsın

İyi hoş da;
Dibindeki çürüğü ne yaparsın

H. Korkmaz, 2022 İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513997/kukla.html>

K/ar Yağmalı

şu içine düştüğüm
ar bilmez
izan bilmez dünya koridoru

tecavüze uğramış rüyalarım
tüm hayallerimin mimarisi
kemiklerimin krokisi
distopik yangın yeri

bu toy
bu bakire evrenin ovaları
kudurgan engereklerin
bilyonluk sirk yeri...

sahi,
kim için
kusulan bunca ağuş
bunca kement kimler için...

- ah, mecali yok suallerimin -

hayır hayır...
bu böyle olmaz, olamaz
k/ar yağmalı

kar yağmalı
şöyle böyle değil
tüm hıncı ve hararetiyle
dilerse, üç gün üst üste
cömertçe
ve lapa lapa yağmalı

öyle bir yağmalı ki
aşabilmeli boyumu
şaşırtmalı
güldürmeli hayalsiz kalan çocukları
ve yüzünü geçmiş yaşlıları

yeter ki
söndürsün tüm yangınları

H. Korkmaz, 16/11-23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514144/k-ar-yagmali.html>

Aklında Olsun

duygun
duygularımız
dalgalara g/ebe kalabilir her an

doğum tarihlerini bilemezsin
seçtiği yönü engelleyemezsin

istesen bile
duygunun hızını belirleyemezsin
boyunu ölçemezsin
bulanıktır, rengini göremezsin

onun karakterini tanımadan daha
aşk tutkusuyla atarsan kendini içine
düşlediğin sörfü
sonlandırma(maya)bilirsin

sadece aklında olsun, çocuğum.

H. Korkmaz, 2000 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514621/aklinda-olsun.html>

Dilimiz Vardı

bizim de bir dilimiz vardı.
konuştuklarımızın derin manasını,
börtü böceğın faydasından alırdı.

dilimizin sustukları fazlaydı.
haykırdıkları hiç sebepsiz olmazdı.

bilge olandan duyduklarını
ve anımsadıklarını,
dilsiz olanla paylaşırdı.
anlatamadıklarıysa, bizi uyanık tutardı.

kalbimizin cesareti, dilimizin pak özündendi.
yara alsa ciğerimiz;
dilimizin alfabesi en iyi merhemdi.

her ölmüşün başında, ağıtların bağırını yakardı.
kırk gün yas tutsa da gidenin ardından;
vazgeçmek bilmezdi, güneşin lekesinden.

ağızlara alınmasa da dilimiz;
edebi künyesi, kadim zamanlardandı.
pitoresk bahçeleri gözümüze nur katardı.

çocuk olana pastoral hayaller sunardı.
düğün halaylarının gönenmiş başıydı.
ezgilerin hikayesinde,
kederin suyuna taştan kurnaydı.

dilimizin tut(a)madığı kalemler de vardı.
fırsat buldukça,
hafızalarda kabul görmemiş öykülerini anardı.
sofraların bereketini, fıkraların sırrına sorardı.
derlediğı destanlar da, uğraksız bucaklardandı.

bizim de bir dilimiz vardı.
ki, aşka, güneşe ve suya inancı tartışmasız ve yüceydi.
kıyamet kopsa bile, hiçbirinden ödün vermezdi.

dilimizin bir tek kaygısı vardı:
sev(il)meden yaşamak,
sonra da unutulmaktı.

H. Korkmaz, 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515277/dilimiz-vardi.html>

Klişe Yalnızlık Fakültesi

böyle zemheri robotları düşerken gökten
iliklerime kadar da üşürken ben
bir bir banallaşır hayallerim
kısır bir döngü içinde...

mahkum düşerim o vakit
ağustos böceklerinin şenliğine
genzi yakan gübrenin kokusuna
ve uçarı ellerimle sevişen
gelincik ovalarının çer çöpüne

dikenler batar yalın ayaklarıma
koşmak koşmak koşmak
ve kuş dili konuşmak isterim

henüz bir nimetken güneşin sarısı
ve bir söğüt ağacının gölgesi
son meskenim olsun isterim

yalnız ve üryan bir ırmağın
kovdukça kovalayan* melodisine
ah, öylesine muhtacım...

ve şimdi ben
bu organik ütopyamın adını
"klişe yalnızlık fakültesi" koyarım

*[italik]Özdemir Asaf[/italik]

H. Korkmaz, Kasım 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515782/klise-yalnizlik-fakultesi.html>

Savaş Yorgunu

Aşk şiiri yazan ne çok insan var, tanrım
Boş defter sayfası bulmak zorlaşıyor, malum

Henüz beşikte emzik emerken
Şair olanların metropolü olmuş
Uzaktan izlediğim yurdum

Tutkuyla süsleniyor alacalı dizeler
Hepsi Leyla
Hepsi Mecnun

Hepsi, aşk aşk, diye yanıyor

Bir tek benim
Kılıcı kınında tutamayan
Onu kendine saplayan

Bir tek benim
Anlamsız savaşların yorgunu

İssiz bir kutupta
Giderek eriyen buz dilimi üzerinde
Aç, naçar
Ve mekansız kalan
O beyaz ayı benim

H. Korkmaz, Aralık 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516920/savas-yorgunu.html>

İnuit

Bugünlerde
Sömürüldüğünü
Kimliksiz bırakıldığını yeni anlayan
İnuit bir evlatlık gibiyim

Aldanışların yumağını sarmak için
İpin ucunu arıyorum habire
Ama yoğun düğümlerin arasından
Çekip çıkarmakta zorlanıyorum

Yeniden
Ve mecalsiz
Kendi iç isyanımın
Felçli iklimine dönüyorum

Karanlığın hünerli vaveylası
Aralık günlerimi kırbaçlıyor
Bu yüzden
Tir tir titriyor
Umudumun geri kalan toleransı

Islığının körpe koynunda
Obez bir hüznün kanıyor

İçimde adı konmamış nehirler uzuyor
Ve kıyıları Kebnekaise'nin ıssız vadilerini yalıyor

Gitgide metruklaşan
Hıçkırıklarımın kızılı
Güneşin savurgan ateşini
Biraz daha sık
Biraz daha aşkla düşlüyor

H. Korkmaz, Aralık 23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517368/inuit.html>

Zaman Ve Gül

ah, Şu zamanın gözleri...

Őaşı gözlerimin karasında
gonca bir gül arıyor

oysa
gözlerimin akli deforme
nicedir dili lal
lisaniysa okunmuyor

- yüzü kızarıyor zamanın
gözleri de kançanağına benziyor -

ne olur
geçmiş zaman
Şimdiki zaman...

kınamayın Őaşı gözlerimi
o yaşı
o umutsuz bakan gözlerinle

ve öyle derin çatmayın kaşlarınızı
indirmeyin göz kapaklarınızı
geleceğıe biçilen keder ile

akli yetmiyor
her Şeyi kara görüyorsa gözlerim
nasıl çiçeklensin, nasıl
aradığınız o gonca gül

H. Korkmaz, 21/23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517860/zaman-ve-gul.html>

DıŖa Vurmalar

ateŖin zikzaklayan kereografinde
göğsünü rendeliyor bir Covid hilesi
daldan dala atlıyor çoğulcu öksürüğün
kasların, aç bir sincabın tedirginliğini yaşıyor

parmaklarında dinmeyen eklem iniltisi
ıŖığı sönmüş gözlerinin
her ayağā kalktığında
savrulan güz yaprağı gibisin
bu yüzden, içten içe ürküyor öksüzlüğün

ses vermiyor dışarıdaki dünya
malum, herkes kendi koŖturmacasında
tabii onlar da, hasta değılse zulasında

- günlerdir atılmayan çöplerin buğusu
huzursuzluğunu beş katına çıkarıyor -

yüreğın
surreal bir yörüngeın içinde deviniyor
ıŖıkları sönük
sokakları ıssız
denizinde dinmiyor poyrazın egosu
ve
güneşin altın ellerine muhtaçlığını
asıl Ŗimdi anlıyorsun

dalgasını geçiyor ağı kesiciler
içilmeden dökülüyor
zar zor yaptığın çay çeşitleri
eskisi gibi kaşıklayamıyorsun kiviyi
Covid'in ciddiyetini
eriyen buzullardan öğreniyorsun

mıh gibi algısıyla
kaburgalarına batırıyor yatak
helak olmuş yastıklar, birbiriyle boğuşuyor
ve terli yorganlar
kederli bir kölenin ruhunu taşıyor

ah, tarifi yok bu pervasız yorgunluğın
işlevsiz bir paçavra ya benziyor bedeninin
ve ferin
yitik bir rüyanın
kayıtsız içeriğini andırıyor

sahi, bu sen misim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518537/disa-vurmalar.html>

Değişim

bu sen misin
bu sen misin
söylesene bana
nasıl böyle değiştin
bu yüz, bu beden senin mi
sen ki bir saniye konuşmadan yapamazdın
her cümlemin sonunu koca bir kahkahayla noktaldın
her gördüğünü, o ışıltılı ela gözlerinle inceler
sonra taklidini yapardın
sen, ölüleri diriltten sen
söylesene bana
bu sen misin
bu sen misin

H. Korkmaz, (!) 2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520323/degisim.html>

Kem Küm

Doğayı seviyorum diyorsun
Çöplerini içine atıyorsun
Ağacın gölgesini seviyorum diyorsun
Ormanların kökünü getiriyorsun
Hayvanları seviyorum diyorsun
Köpekleri zehirleyip öldürüyorsun
Çocuk seviyorum diyorsun
Sana karşı çıkınca tokatlıyorsun
Namuslu olduğunu söylüyorsun
Sokaktaki kadını taciz ediyorsun
İsrail'in Gazze'deki katliamına karşı çıkıyorsun
Komşu topraklarına girmeyi hakkın sayıyor ve halkına terör uyguluyorsun
Bir Almanın dilini konuşurmamasına ırkçılık diyorsun, ama
Kendi topraklarında kendi öz dilini konuşan komşuna, bölücü/vatan haini deyip, linç ediyorsun

Bu nasıl bir mantık, diye sorsam
Kem küm edip, ağız burun büküyorsun

Dahası
Bu gerçekleri yüzüne vuranları
Ya terörist ya da gavur ilan ediyorsun.

Hodri meydan, yanılı ben!

H. Korkmaz, Aralık 23 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520508/kem-kum.html>

Ezgi

koşarcasına yaşıyor
bakışlar keskin
nefesler hızlı alınıyor

aşındırarak geçip giden yıllar
gözleri yaşartıyor
bir tek çocuklar
bir tek çocuklar
gülümsemekte direniyor

küserken ağaçlar nehirler dağlar
yeni rekorlar kırıyor şehir vitrinleri
yorgunluktan kaçan adımlar
birbirini k/ovalıyor

d/ilimde orkestrasız bir ezgi
tipiye tutulmuş gibi
naçar ve kederli
güneşi arıyor

H. Korkmaz 30/12-23 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521476/ezgi.html>

Haiku - Viraj

Yola çıkarken;
sapakları, m/olayı,
eş/liğ/i düşün!

*

Çok severken de;
aldanır ve aldatır
olabilirsin...

H. Korkmaz, (!) 22 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521691/haiku-viraj.html>

Cebirsel Bir Hesap

Ne zaman puslu cemalinize baksam
İki katına çıkar vasat yalnızlığım
Cebirsel bir hesap ile
Hüznümün dalgaları depreşir

Ne zaman şiirlerinizi okusam
Uzaklığım uzar kendime
Kuru bir yaprak misali, koparım dalımdan
Susuz avlunuzun orta yerine düşerim

Ne zaman şiir yazmaya kalksam
Fırar ederim yaralarımın prangalarından
Algılamasa da yaranızın derin kederi
Ruhumun steril sesiyle, sarar sarmalarım

H. Korkmaz 4/1-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521995/cebirsel-bir-hesap.html>

P/inekleme Tutkusu

sen de mi gideceksin
önceden gidenler gibi
şunlar, bunlar gibi
geriden gelenler gibi

biliyorum gideceksin
adressiz bir yerde
p/inekleyip susacaksın

n'olur gitme
şimdi gitme, demiyorum
nasılsa bir gün gideceksin

git
git
karanlık çökmeden git

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522133/p-inekleme-tutkusu.html>

Aldırma

Gölgesi bağlanmaz hayatın
Duruluğu silinmez
Belleği tutulmaz
Boyundan asla koparılmaz

Bazen dili anlaşılmaz hayatın
Buna rağmen oyun oynar seninle

Bazen gözüpek bir aktör gibi
Kalabalığın içine dalar hayat
Ürkünç masallara sahne olur gözleri

Bazen kör bir ebedir hayat
Sen tam adapte olmuşken oyuna
Pervasız bir oyunbozan gibi
Çıkıverir karşına

Bazen seni hiç sevmez hayat
Sakın, sakın aldırma...
Sen sadece sev
Hayatı bir kalıba k/oymadan sev

Say ki dünya senin
Ve Babil'in Asma Bahçeleri'nde gezinir gibidir hayat.

H. Korkmaz, 14/1-2024

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523680/aldirma.html>

Kirvem

uyan kirvem, uyan
tehdit eden yeni bir güne uyan

bu gece
sana uzak bir yerde
sen uyurken uyandım
ve gökyüzüne uzun uzun baktım
...

gördüm ki;
kaybolmuş bulutların pembesi

sanırım bu eylem
aydan
yıldızlardan
bir yorgunluk protestosu

uyan kirvem, uyan
ya sustur beni
ya da gözlerinle tanıt
gözlerimin görm(e)diğini
...
...

H. Korkmaz, 20/1-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524585/kirvem.html>

M/itler

Tarih dediğin nedir ki?

Hiçbir hayati önem taşımayan
Koleksiyonlardan oluşan
Tuhaf isimler listesi

Ruhunu teslim ettiğin
Süslü püslü m/itler kümesi

Düşündüm de
Onlarsız da yaşanır aslında
Kötü huya gem vurulursa tabii

Y/itmeden tin
Bir düşün kıyısından geçmek
Özgürlüğü solumak
Bağımsızlığı kanatlanmak
Ah düşün bi
Düşün...

Lakin
İstifini bozup
Yerinden kalkmadıkça
Anlayamazsın, değip değmediğini

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525635/m-itler.html>

Haiku - Aforizmalar

Ben'imiz ile,
kendimiz arasında;
uçurumlar var!

*

Seviyor olmak;
yalnız kalma riskini,
g/öze almaktır.

*

Seviye dahil;
terkedilişler, ahlar,
içre acılar...

H. Korkmaz, Jan 24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525819/haiku-aforizmalar.html>

Haiku - Ve

Yaşam dediğin;
hep ayak sürümekmiş.
Anlıyor musun?

*

Ah, bir bilseniz!
Tonlarca hakikat var;
hep yuttuğumuz...

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527841/haiku-ve.html>

Sormadın

Bir gün sor/madın, kimim
Neyi, nasıl düşünürüm
Herhangi bir düşün varsa, adı ne
Yahut hangi mevsimden gelmeyim
Gözlerimde biriken bulutların siyahı niye
Sormadın, hiç sormadın...

Bilmez misin ki
Her suyun bir kaynağı, bir sancısı vardır
Her insanın bir anası, bir kucaklayanı vardır
Hatta bir gürültüsü, bir özlemi
Şansı yaver giderse, bir yarını
Bir de el uzatanı vardır, belki de

Hayır hayır, vazgeçtim
Beni sorma
Dilersen, kendini anlat sadece
Faydası olmaz belki saçlarımın kederine
Alnımdaki çizgilerin derinliğine
Olsun, sen yine de anlat
Bana... kendini anlat

H. Korkmaz, (!) 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529869/sormadin.html>

Ha Rüya, Ha Anekdöt

Uzak yakınlaşıyordu.
Sirtında da İsa!

Dedim, halooo, bre!
N'oluyoruz?
Bunca asır sonra,
Ne işin var aramızda?

İşte...
O an dillendi İsa:

Duydum ki, kara dutum benim;
Dünya kaos içindeymiş;
İnsan perperişanmış.
Sefilmiş, mantığı da aylakmış.
Fırsat bulmuşken,
Bi uğrayayım;
Kendi gözlerimle göreyim, dedim, dedi.

O konuşurken,
Uzun uzun baktım kıpkızıl saçına, sakalına,
Çatlak dudaklarına:
- Bu hala mı susuz, dedim -

Dedim ki ona:
Şaşırdın mı, Sir?
Bu biraz da senin eserin değil mi?
Madem buraya kadar geldin
Harbi ol ve neden mihlandığını anlat bana...

Ellerin, ellerin acıdı mı sahi?

Önüne baktı bir kaç saniye...

- Ben de çaktırmadan ellerini inceledim.
Gördüm ki avuş içleri delik hala...

Hayır, büyütülecek mesele değil, dedi
Ve devam etti:

Öyle çok susadım ki, çarmıha gerdikleri gün;
Unuttum ellerimi, ayaklarımı,
Güneşin harını...
Ama...içimden Nil' geçti.
Hala yaşıyor olmam, sırf bundan, dedi.
Ve
Ardından, göğe baktı...

Birdenbire,
Bulutların arasından,
Bir uzay gemisi indi.
Gümüş renginde ve sessizdi.
Ansızın alevlendi göbeği
Ve yağmur, nükleer gibi yağdı başımızdan aşağı.

Muson yağmuruydu bu...
Ben sırlısıklam islanırken İŖa'nın çıplak ve kaslı vücudu kupkuruydu.
Tabii haksızlık sayılırdı bu...

Düşün bi, düşün!
Ben ve İsa
Yağmurun bağırında...

Yağmur dağ taş demeden sürükledi bizi
Ama sadece dört nefeste sürükledi.
Ve "dost dost" diye seslendi bize.
Böylece kara deliğin çatısına ulaştık.
O çatı, beyaz bir balinanın sırtıydı.

Oturdu İsa üstüne
Beni de kuş tüyü gibi, omzunda yükseltti
Kıta kıta dolaştık böylece
Hiçbir insan silüeti de görmedik
Sadece binbir türlü kuş uçuyordu havada.
Ah o senfonileri, hiç duymamıştım önceleri
Ve ağaçlar
Ve ırmaklar...
Rengarenk ve kendi dansındaydı
...

İşte, cennet bu, dedi İsa.
Tuttu iki elimi usulca...

Şimdi soruyorum sana, kara dut:
Kalır mısın benimle, dedi.

Ürperdim, çok ürperdim.
Dilim, dilim tutuldu.

Ve kalbim... çırpınıp durdu.
Konuşamadım.
Bir türlü konuşamadım,
Ellerim ellerinde...

Tüh!
Keşke uyanmasaydım...

H. Korkmaz, 26/2-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530310/ha-ruya-ha-anekdot.html>

Haiku - Sazım

Fayda etmedi;
antikacıya gitmek.
Tez indi akşam!

*

Dilimde ezgi.
Sürüyerek ayağı,
zulama döndüm.

*

Sazıma baktım.
Akordunda kırık düş...
Sanırsın benim.

*

Oysa dergahım,
penası, perdesiyle,
sevdam, yoldaşım...

H. Korkmaz (!) 2015 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530711/haiku-sazim.html>

Zambaklar

bir düş peşinde her birimiz, bir düş...

her birimiz için
hiçbir dilde hecelenmemiş
tanımsız organların iç kanamasıdır
o düşler

ah, o düşler...
bileylenirler inadına
çırpınırlar pır pır
aşk ile aşikar
kanatlanırlar
...
ve belki bir gün
göğün altında turnalar gibi dolanırlar

her birimizin beslediği
obez düşlerin yatağı
susuz bir nehir gibidir...
ağaçların tılsımına
güneşin koynuna
fırtınaların merhametine yalvarır

heyhat,
meğer düşlerken bile
ışsız bir köşede susuz bırakılmış
metruk zambaklar gibi perişan
her birimiz

H. Korkmaz, 2023 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531586/zambaklar.html>

Üç Maymun

Bu sabah aynanın önünden geçerken
Ansızın hatırladım

Hatırladım ki
Günlerden beridir
Kendi gözlerimle
Görmemişim kendimi
-Demans mı oluyorum ne?-

(Neyse...
O konuyu geçelim!)

Kendimi zar zor ikna ettim
Üç maymunu oynama kızım, dedim
Boğazımdaki düğümle
Dönüp yüzüme baktım

Bakmasına baktım da...

Ne hikmetse, kendimi göremedim
Bakışlarım
Yüz çizgilerim
Mimiklerim
Saçlarımdaki sis
Hiçbiri benim değildi

Korkarım...
Korkarım ki size benzedim

Ürkekçe fısıldadım kendime:
Keşke keşke bakmaz olaydım
...

İşte...
Fütursuzluğumla karşınızdayım
"Gören hayra yorsun beni"*

*A. Hicri İzgören

H. Korkmaz, Mars 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1532254/uc-maymun.html>

Haiku - Cin/ayet

Susarken bile;
kendimi duyuyorum.
Bu bir cin/ayet!

**

İçsel bir h/içle;
yürünüyorsa yolda...
Önü gök, toprak.

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1533032/haiku-cin-ayet.html>

Polen Kirpikleri

uzak iklimlerin
terkedilmiş ülkesi gözlerim
kıyılarında
kızıl hiçkırıklarla vuruşan yağmur fırtınası
ve dilimde
gıcırdayan paslı bir kilit

sizin oralarda
çılgın sevişen kuşlar
aş ermeye meyilli mor leylaklar
güneşi hararetiyle zapteden kavaklar
ve dörtnala veren badem çiçekleri var

bizim buralarda
gökyüzüne gardiyanlık yapan "zehirli bulutlar"*
çam ağaçlarının mahmur kollarında
efil efil titreyen incecik parmaklar
ve ilk yaz rüzgarlarına dil uzatan
edepsiz bir kış alayı var

kor ateşiyle
soluğumun pilelerini yakan polen kirpikleri
hangi sıradağların kederi
hangi dağın hasreti
bilen var mı, ey..?

*[italik] F. Ferruhzad[/italik]

H. Korkmaz 3/4- 2024 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1535688/polen-kirpikleri.html>

İhtimaldir

dünü
hatta bugünü
sorgulayacaksan eğer
...
içinde kıvranan
acıların gözüyle bak
sebeplerin suretine

işte o vakit
iflah olmaz acizliğin
devasa birikimini göreceksin
ışığı sönük gözlerinde

sakın
sakın...
paradokslara yenik düşüp
dönme arkanı kendine

çünkü ihtimaldir
geriye bakmamaya eğilimli yaşama arzun
kızıl bir gülle
uzanabilir eline

H. Korkmaz, (!) 2019 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537431/ihtimaldir.html>

Haiku - Uyarı

Kepazelikler;
çokça z/arif kamuflaj.
Hamlesi yavaş...

*

Katla(n)mamalı;
ne el pençe, ne divan.
Ya azarlarsa...

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537827/haiku-uyari.html>

Yurtsuz Şiir

uzun uzun yazamam bir şiiri
anlatamam yüreğimin derdini
anlaşılmak istendiği kadar

ne de olsa
un ufak olmuş yurtsuz dilim
iki kıtanın keskin dişleri arasında

yine de
terk edemediğim düşlerim
ve titreyen ellerimle
cocuk ellerine tutuşturduğum ümitlerim var

henüz gün yüzü görmemiş
dokunulmamış sevdam var
ki yıllanmış şarap tasında

varsın aylar geçsin
yıllar geçsin
beli kırılmasın
c/esaretli iki kelimenin

varsın kesilsin selamı memleketimin
içilmesin suyu ırmaklarının
...

unutmamalı ki
kurnasında sersefil bırakılan tüm sevdalar
bir tek kendi suskusunun hürmetine ağlar

H. Korkmaz, 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1538856/yurtsuz-siir.html>

Atık

Ç/özümsüz çelişkilerin agorasına
Büsbütün düştüğümden beri
İçinizin içindeki zehirler
Adalarına dökülüyor içimin

Beynimin zulalarına
Zehrini saçıyor atıklarınız

Ah her bir zerresi eşittir binlerce ölüm...

Dilinizin sayıkladığı
O tesellisiz sermaye
Buzullar kadar dondurucu
Okyanuslar kadar karanlık ve derin

Dahi cephesi süretinizin
Her bülten başı
Cilalanıyor yeni bir renkle

- Gözlerim mecalsiz bakıyor gökyüzüne...

Karıncalar ve ben
Sussak yarım asır

Eşsiz ve hakiki olduğunuza inanabilir mi
Ayaklarınızın altında aşınan kaldırım taşı

H. Korkmaz, 2020/2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1539403/atik.html>

Haiku - Eylem/sizlik

Orta bir yerde;
kefensiz uğultular.
Allah'sız ölüm...

*

Binlerce çocuk
Sakat, kimsesiz, evsiz.
Kırık dökük liv*

*

Eylemsizlikten;
kılıf değişir kıyım.
Yüreksiz miş(y)iz...

* hayat (isv)

H. Korkmaz, nisan 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1539706/haiku-eylem-sizlik.html>

Haiku - Davet

Gölmek isterken;
hüzün mü sarar seni?
Vardır sebebi.

*

Ya yalnızsındır;
ya uzak düşmüşsündür..
Oysa bahardır.

*

Şu saksağanlar;
şu manolya çiçeği
ve suyun sesi...

- hepsi, hepsi yaşama davettir...

H. Korkmaz, 11/5-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542178/haiku-davet.html>

Bla Bla Bla

d/inle Anne
senin için y/azdım

bla bla bla

...

...

...

y/ay
g/ara

eee!
niye sev/in/me/din?

bla bla bla...

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542426/bla-bla-bla.html>

Unutuş

hani sen Ruhi Su'dan
bir ezgi söylemiştin bana
hani nakaratlarına kaşıklı elini eklemiştin
hani ben yemeyi bırakmış
hayran hayran seni dinlerken
tam da an
tam da o an
kesilmişti elektrik İstanbul'da

- Bu nasıl İstanbul, zindan içinde...
Bavo bave* -

hatırlıyor musun
şok olmuştuk bu mükemmel tesadüf karşısında

kahkahalarımız artmıştı
karanlığı korkutmuştuk hatta

üst kattan faşonun küfürlü sesini duyunca
sesimizi kısmış
daha çok gülmüştük
daha çok söylemiştik o ezgiyi

ve ben
karanlığa alıştıramadığım gözlerimle
eşlik etmiştim s/ana...

işte o hallerin
işte o ezgi var ya
daha dün aklımdaydı
daha dün mırıldandım
daha dün oturuyordun karşımda
sesimde sesinin tonu vardı

...

şimdi
şimdi dilimi tırmalıyor o ezgi

...

ah, bi hatırlasam
bi hatırlasam o sözleri
lav gibi aksa ses tellerime
karşıma çıkaracak kadar seni
dudağından öptürecek kadar hani

ey dünümü ç/alan sevgili
bu unutuş var ya, bu unutulmuş
seni yeniden yakınlaştırıyor bana.

* Ruhi Su

(arkiv)

H. Korkmaz, 2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543638/unutus.html>

Puslu Atlas

hayatın p/uslu atlasında
pür bir telaş
kehribar bir hengame
saçaklı bir keşmekeşlik
ve sönmeyen bir ateş...

hümanizmin kasıklarında fink atan
gündemsiz ve muğlak bir ağrının
geçmek bilmeyen mangasıyla yüz yüzeyim

*

uğraksızlığın içre sokaklarında
kuşbakışı gördüğüm taş manzara
metruk ellerinize çizilen
yazgının krokisi midir yoksa

*

- ah, benim onulmaz merakım...

kalbinizin ahşap çeperlerine
minik bir serçenin dahi konmasına
tahammülünüz yoksa, bayım

kaç milim eder
geceden farkınız

*

say ki,
senin
ya da onun
suskusuna itinayla gömdüğü bam teline
işaret parmağımla dokundum

ya da say ki,
derin uykudan uyandırdım sizi

öfkenizi
şaşkınlığınızı
- hiç yutkunmaksızın -
gözlerimin içine bakarak
itiraf edebilecek misiniz

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547273/puslu-atlas.html>

Savaş Ve Barış

savaş kazançtan söz edince
anneler ürperir, lal olur
mezar kazıcıları çoğalır

barış sevgiden söz edince
yaşam filizlenir bedende
gelişir, güzelleşir

ej sevgi
kalbimizden çekip ellerini
hiçbir yere gitme
n'olur bitme

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547618/savas-ve-baris.html>

Haiku - Günah

Burası dünya.
Hepimiz için yuva.
Geçinmek gerek...

*

Varsa, bugün var.
Yarından haberin yok.
Sonrayı sayma...

*

Ruhun diyorsa:
"nefret erdem değildir."
kulak ver, düşün...

*

Bir günah işle!
Aşkı yaşa, sevdalan;
sevin, gül, coş, koş..

H. Korkmaz, 10/6-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548078/haiku-gunah.html>

A B C

bir ağaç kadar olamadım, bir ağaç
binlerce dondurucu kışta
binlerce kavurucu yazda
"vız gelir bana, vız" diyecek kadar cesur
ipeksi yapraklarına, endamına bakılan
ve gümüş gövdesine
aşıkların adı kazılan bir ağaç

bir ağaç kadar olamadın, bir ağaç
alabildiğine görkemli, tutkulu
alabildiğine gözüpek ve edalı
yeşil çehresi göğe odaklı
gönlü maviye sevdalı
kutsanmadan yanından geçilmeyen bir ağaç

bir ağaç kadar olamadık, bir ağaç
söyleşisi rüzlarda eşsiz bir konçerto
arılara, kuşlara penceresini açık tutan
şifalı çiçeği, tılsımlı kokusuyla
insan tarihine adanmışlığı, hesaplanamayan bir ağaç

ah, bir ağaç, sadece bir ağaç
geniş eteklerinde derin bir gölge
serinletici nefesi
ağırbaşlı duruşu
bilge yaşamıyla
evrene nice kolaylık sağlayan
ve her kıtanın taşı toprağıyla barışık olan bir ağaç

ağaç, diyorum, herhangi bir ağaç
ne açlık bilen
ne göç
ne hile bilen
ne baskı

hani,
hiçbir ayaklıyı A, B, C diye ayırmayan
yaşam sevgisi sonsuza dek, bir ağaç

H. Korkmaz, (!) & 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548446/a-b-c.html>

İçimden Gelenler

sen bakma tilkilerin yalan dolanla beslendiğine
yılanların yerlerde süründüğüne

sen bakma akreplerin püskürttüğü zehrin şiddetine
yarasaların geceye hükmüne

sen bakma akbabaların fırsatçılığına
leş kutsamışlığına, doyumsuzluğuna

sen var ya sen
sen kocaman bir insansın
yıldızlara ışık saçan bir zekaya sahipsin
yüreğinse deryalardan daha derin

bazen bundandır bedenindeki yorgunluk
bundandır çektiğin ızdırap
çünkü görülmeyeni görüyorsun
anlaşılmayanı anlıyorsun
nihayetinde değişmez dediklerini
değiştirmekle uğraşıyorsun

sen var ya sen
sen nefretin açtığı kapıdan içeriye
amazonlar kadar sevgiyle giriyorsun

ma şimdi söyle
daha ne olsun
daha ne olsun

H. Korkmaz, 14/6-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548772/icimden-gelenler.html>

Dağlar

ellerim üşüyor, ellerim
nedenini sesim değil
kelimeler biliyor

büsbütün seyyah olan şu gönlüm
gitmekle kalmak arasında
habire gidip geliyor

kayın yaprağının kadifesi
suyun cilvesiyle söyleşiyor
dilimde ayak üstü bir ezgi
sonuna bir türlü yaklaşmıyor

ah şimdi
tam da şimdi
dağları özlüyor sinem
gözlerim, olmadık bir yol gözlüyor

rüzgarın ifşa ettiği
yaşların cefasını taşıyor
şu zavallı göğsüm

H. Korkmaz (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550057/daglar.html>

İki Cılız Laf

desem ki
aramadın sormadın beni
neredeyim
neler yapmaktayım
üzgün müyüm yahut neşeli mi
çok mu banal sayılır beklentim, ey

desem ki sana
büsbütün lal oturan değil teknesinde
iki cılız laf ile
seviyorum diyebilendir
yücelerin yücesi

katlanabilecek misin duymaya, ey

umudumu yitirsem de bilirim ki
sen, ben yokken de
dilsiz
sevisiz
ilkel bir mağaranın soluğunda
barınır yaşamak

yaşamak;
hani bir parazit gibi
yahut bir et yığını gibi
"olmak ya da olmamak"* ise mesele
...

ah bu gidişle bilmem ki
daha kaç zaman dayanır kainat
suskunun zaferine

* W. Shakespeare

H. Korkmaz 27/6-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551322/iki-ciliz-laf.html>

Deli Zaman

bu dünyada
nereye gidersen git
diyorlar ki
z/amanla iyileşir yaralar
z/aman ilaçtır

evet, hep öyle diyorlar
oysa hep aldanıyorlar
hep aldatıyorlar

zaman...
o beni tanımıyor ki
bana nasıl dost oluversin

üstelik
acıma duygusu da taşıyor zaman
boğazıma dizilen hıçkırıkları tanımıyor
benden aldıklarını geri vermiyor

zaman diyorum
hafızada saklanan iyi anıları
dut dallarını silkeler gibi
hoyratça koparıp alıyor

ah, deli zaman
sen benimle değilsen
ben de seninle değilim
anlıyor musun
anlıyor musun

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551541/deli-zaman.html>

Doğaçlama

Dünyanın bir ucundan sesleniyorum
saat 22:35
güneş batmak üzere
televizyonda futbol maçı var
göz ucuyla bakmadan edemiyorum
şiiir okuyorum bir yandan da
okudukça hüzünleniyorum
hüzünlendikçe kendimle kavgaya giriyorum
beni benden ayıran yok
beni benden uzaklaştıran yok
beni dinleyen yok
beni fantastik bir fikirle ikna eden yok

Dünyanın bir ucundan sesleniyorum
saat 22:44
Aziz Nesin'i dinliyorum
Madımak'ı anlatıyor
çaresizliğini
yavaş yavaş yanarak ölümü
"şeriat şeriat" diye bağırın topluluğun nefretini
nasıl kurtulduğunu
yarına dair umutsuzluğunu dinliyorum
"hangi çiçek diğerini sarı açtı diye ayıplar" diyor C. Bukowski
ciddi ciddi düşünüyorum
siz de düşünün

Dünyanın bir ucundan sesleniyorum
saat 22:49
gözlerim şiirlerde dolaşırken
göğsüm daralıyor
kaburgalarım kalbime abanıyor
ciğerlerime oksijen gitmiyor
kafamın içi zonkluyor
parmaklarım puşt bir istekle
tuşlarda geziniyor
çayımı içmeyi unutmuşum

Dünyanın bir ucundan sesleniyorum
saat 22:56
balkonun kapısı açık
martıların çığlıklarını duyuyorum
şimdi de bir tren geçiyor
gözüm ekrana kayıyor
gol atamamış takımlar
boşu boşuna koşmuşlar
maçı uzatıyorlar şimdi
Ronaldo gergin görünüyor
galiba, Slovenya beni nasıl engeller, diye düşünüyor
bu ne hırs kardeşim, diyorum

Dünyanın bir ucundan sesleniyorum
saat 23:12
hayat paradokslarla dolu
ben de
siz de
onun ağına takılmışız

sanırım kalıcıyız

H. Korkmaz 1/7-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551952/dogaclama.html>

İçimizden Biri

her şeyi iyi görüyordu
ama kendi görünmüyordu

konuşmayı seviyordu
ama kimseyi dinlemiyordu

sevilmek istediğini yazıyordu evinin duvarına
sevmeyi de bilmiyordu

gülmenin faydalarına inanıyordu
kendisi de asla gülmüyordu

çocukları seviyorum, diyordu
yakınında onları istemiyordu

boğulmaktan çok korkuyordu
ama... susuzluktan öldü

yardım istediği an da
yardım aldığı en son andı

H. Korkmaz 4/7-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552472/icimizden-biri.html>

Bir Şey

Bir zamanlar
Biri demiŐti
-Adı değil, söylediği aklımda -

"Sen hiÇbir Şey değilsin
Sen her Őeysin
Sen her yerde
Her bir Őeysin"

Bugün uzun uzun dŐndm de...

Bir böcek
Bir solucan
Bir kılıÇ balığı
Bir keÇi
Bir mantar
Bir kuru ot
Bir akıl taşı
Bir hayalet
Yahut bir bulut
Hatta bir karganın *oku da olabilmifim.

Paradoksal olan
O zamanlar böyle dŐn(e)memifim.

H. Korkmaz 7/7-2024 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553004/bir-sey.html>

Paris Mavisi

-içeriğini yitirmiş çağımın anafikri
bu yüzden
hüznüm kıvranıyor-

bugün de mecalsız ısıtıyor
kuzey güneşi

bir başıma
bakir bir ormanın derinliğinde
ritmi bozuk çağımın
kalbini düşünüyorum

ıssız bir keçi yoluna düşmüşüm
doğunun kavurucu kaosuyla yanıyorum
eril saltanatın sunduğu
yapay zeka refahını
deforme olan beynimin
zulalarına çipliyorum

yüreğime yığılan
hiperaktif hüznüm
derhal
anarşist beresini takıyor

meydanlarda isyan
susturulamayan slogan
ve hiç eskimeyen baladların
nakaratlarını cilalıyor

fakat
şansım yaver gidiyor
hüznüm bir çırpıda
darmadağın oluyor

çünkü
korku tanımayan tavşanlara
ceylanlara
sincaplara rastlıyorum

imreniyorum onlara
o naif uçarılıklarına
gülümsüyorum
gülümsüyorum...

nihayet
mutluyum

nihayet
gözlerimin elası
paris mavisi bir yaşamla
yeniden aydınlanıyor

H. Korkmaz, juli 2021 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553673/paris-mavisi.html>

Aşk Ve Regl Sancısı

Aşkın dergahı
Şah damarıdır hayatın
Alnındaki çizgilerin uzunluğu
Yeni yeni algıların eşiği
Deneyimlerin bodrum katı
İlk kez uçmayı deneyen kuş
Asırlık ağacın yaprak dökümü
Düşüncelerin anaforu
Kalbin kerhanesi
Ve
Sesi kısılan bir şarkıcının telaşı
Aç bir dilencinin eli
Karın üşüyen beyazı
Çok anlamlı bir sözcük
İpi kopmuş bir uçurtma
Oyuncaksız çocuk
Keman sesi
Sürgün bir şairdir

Aşkın adı
Hayat arenasında
Kanayan bir boğadır
Utangaç bir çocuk
Köpürmeyen bir sabun
Çeyiz hazırlayan genç kız
Kitapsız kütüphanedir
Ve
Çölde bastonlu bir bedevi
Oltanın iğnesine takılan balık
Karalama defteri
Peronda bekleyen yolcu
Mektup bekleyen bir sevgili
Ozanın sesinde türküdür

Aşk
Diyorum
Her dudakta
Aynı kızılılıkta içilen şarap değildir
Bipolar bir delikanlının sabrı
Susuz bir ırmağın yatağı
Maden işçisinin yüzüdür
Sallanan bir köprü
Ve
Bir bebek ağlaması
Arı vızıltısı
Ay tutulması
Yağmursuz bir bulut
İssiz bir orman buğusu
Tiyatro sahnesinde komedyacı
Mezar başında duyulan ağıt
Kitabı yakılan yazarın hüznü
Düğünde çalınan davul
Bitimsiz zılgıttır

Aşkın sofrası
Hayat suyunda meze

Günbegün yavaşlayarak yüzen bir kaplumbağa
Sonbaharda yaprak dökümü
Radyodan duyulan türkü
Bahçede boynu bükük bir zambak
Ve
İlticası kabul edilmeyen mülteci
Cumartesi annesinin gözyaşı
Okunmamış bir şiir
Çiseleyen yağmur sesi
Deprem sonrası moloz yığını
Asansörde kalmış misafir
Muson yağmurlarının hıçkırığı
Geçmişle yaşayan
Huzurevi konuğu
Kronik kabızlık
Uykusuzluktur

Aşk da
Hayat da
Benim adımlarım
Senin suskun
Onun hüznü
Onların öfkesi
Geçmeyen baş ağrısı
Taxi'de
Ansızın başlayan
Doğum sancısı kız kardeşinin
Dondurmayı ilk kez tadan bir çocuk
Okşanmayı bekleyen kedi
Everest eteklerinden inemeyen dağcı
Heykeltraşın tutkulu elleri
Bir elmanın kurdu
Regl sancısı
Parmakta bal
Tebessüm
Güneş
Toprak
Ateş
Hava
Ve
Sudur

H. Korkmaz , Juli 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554149/ask-ve-regl-sancisi.html>

Lir

küf tutmuş mantra
sedef nefesime değdiğinde
bir adım çoğalır
iki adım eksilirim

zeytin yeşili
değişimin kaçınılmazlığı
taş duvarların
ses tellerinde mühür
bazen bir da Vinci fırçası
bazen bende vakur bir Kahlo sancısı

santimantaldır her bekleyiş
her beklentinin lirizminde sevda
eğri büğrü çizgiler arasında
biteviye
soluk
silik
illegal özlem ve umut

dokunulabilir her çizginin eğimi
mürekkep mürekkep
yüreğime damlar

sonra
kızıl bir ırmak yalnızlığı
ruhum lir

uzak, ıssız bir denizin tuzuna akar...

H. Korkmaz, år 21/24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554606/lir.html>

Bulut

Şimdi, Şu an;
bir bulutla syleşiyorum.
Beyaz mı beyaz,
bir bulut...

Kurşuni kıvrımlarında,
anım/sayamadığım
bir senfoninin tınısı.

Şakaklarından sarkan,
umut damlacıkları

Su olacak az sonra;
sonra,
yemyeşil bir ormanın gölgesinde
ince bir ırmak

Belki de
özlenen bir anne ninnisi
kim bilir...

Ve sonra,
kulaç ata ata
varacak
göğsümdeki suskunun kulesine

Sevgili bulut!
Yüzüm s/ana dönük.
Hep yle olacak.

Sakın!
Asi bir rüzgara aldanıp da,
g/zlerimden sil/inme
silinme...

H. Korkmaz 20/7-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555418/bulut.html>

Ey Hayat

güneşin boynunda
serkeş bir kızılık
ağustos sarısı bir duruluk
gözlerinin nehrinde
güleç bir hayatın kıpırtısı var

hiç sebepsiz
bir köy/lüy/le kesişir adımların
maviye boyanır hayal kıyıların
ruhunun sersefil limanları
beyaz martılarla donanır

mantıksallığın ufkunda
cetvel dinginliği sallanır
sol/ak motiflerin alacasındaysa
tenlerin dayanılmaz teri
derin mizah göleti

bilirsin ki
lisanındaki fonetik
bir hayli bozuk tıngırdar
sesin tutsak
suskundaki sevda
açılmamış bir pencere
...

şimdi
dilinin ucunda
kaidesi ölümsüz besteler
büsbütün ve sıra sıra
deminde sarp dağlar
fütursuz özelemlerin kınında
düşlerin tartar...

enteldir hayat
öznesi giz/li
notası ölümsüz
ve
kalbindeki platolara
serseri masumiyetlerden
sabırlar yazar

ey hayat!
kalbindeki söylenceden
yepyeni türküler serpiştir
güneşin kızıl süretine...

H. Korkmaz, juli 2024 Sthlm

Kaynak:

Haiku - Değişim

Anlıyorum ki;
vurdumduymaz insan da
doğa parçası.

*

Bir başka deyiş:
biz hep bilge olsaydık;
arzu olmazdı...

*

Doğa hukuku...
Hem yaşayarı kapsar;
hem de ölüyü.

*

İki ayağın;
yerde basılı kalsın.
Budur tek yasa.

H. Korkmaz, 25/7-24 Helsinki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557673/haiku-degisim.html>

Tak Tuk

devasa kapının ardındaki
kaburgasından koptu
sorunun s'si

kurşundan hızlı ilerledi
önüne çıkan duvarları deldi
tanımadığı bir atlasa düştü
buzluydu
soluğu üşüdü
başını usul usul kaldırdı
soğuk bir sessizlikle
yüz yüze geldi.

s'sindeki acı sessizlik
göz hizasından
ay gibi kaydı
bir başka kapı
kolunu uzattı
derin bir nefes aldı
anahtar deliğinden
ipince bir sancı gibi geçti
bir boşluğa düştü
boşluk
mermerdendi
bir klinik sessizliği
s'sine yapıştı
bu da ne, dedi
buraya ait olamam...

aldıran
duyan olmadı
oysa
ayaklar ayaklar
kösele üzerinde
siyah derili ayaklar
ne çoktular, ne çok...
alelacele
tak tuk, tak tuk, tak tak
yaladılar boşluğu

çok derinden duyulan
inilti
uğultular
geçip giden ayakların ardından
s'nin sessizliğine yalvardılar
"kurtar bizi, kurtar!"

ah, kimlerdi bunlar
kimlerin s'si
bu ağır
bu irite edici karanlık
bu öldürücü atmosfer
ve o tak tuk'lar...

son bir iniltiyle;
bir taş
bir ağaç yok mu, dedi

etrafını göz ucuyla
yeni baştan taradı
hiçbir şey göremeyince
bayıldı gözleri
son bir nefes adı
derindi.

s'nin nefesi
vahşi boşluğun
kara uğultusunu
bir balyozla
parçalamak istedi
sadece istedi
istedi...

heyhat
bir ışığa çıkamadan
boşluğun kollarında
öylece
asılı kaldı.

H. Korkmaz, (!) 2024 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557970/tak-tuk.html>

İç Hesaplaşmalar

bir zamanlar
var olmanın boyunu
yok olmanın telaşını
iyi düşünemedin

bağlılığın neyi anlattığından uzaktın
farklılık neydi
sürgüne sürülen neydi
hangi coğrafyadan türemeydi
mananın sınırındaki sır, neyin ifadesiydi
düşünemedin

unuttun
ve unutturdun kendine
göz kapaklarındaki
iniş ve kalkışın
sonsuz olamayacağını

eleştirilmeyi
özeleştiri yapmayı
hele ikna olmayı
"kaybetmek" olarak bildin
hep öyle gözlüklerle gezindin...

ve eylemsiz beklemenin
ölüme yatmaktan farksız olduğunu
bir türlü bilemedin

çünkü, başka şey bilmeyi hep reddettin

anlamadın ki;
geçti
gitti
bitti olarak tanımlanan şey
duvarın öbür yüzünde asılıydı
ve kol mesafesindeydi

geç diye bir şey yoktu

zaman;
Akrep ve Yelkovan'dan
gün aşırıyordu
...

netice gösterdi ki;
kaçan hiçbir şey yok
k/ovalamasını bilmeyenler çok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558631/ic-hesaplamalar.html>

İki Arada Bir Derede

yağmur çiseliyor
uzaktan gök gürlemesi duyuluyor
kendi aklına şaşan aklım
kalabalık kalbimin sabrını aralıyor

iki arada bir dereyim
teselli bulamıyor aklım
inceliyor yolu hüznümün

...

birbirine dolanmasın diye adımlarım
balad tanrısı Cornelis'in
"Somliga gâr med trasiga skor"* unu dinliyorum

şaha kalkan gururuyla
ısrar ediyor kalbim:
bekle
sabret
dumanlı aklını şiire yasla
bu karmaşa
agustos yazgısının tipik hüznüdür, diyor...

bundan ötürü
aklımın bam teli
büsbütün rotasızlaşıyor
yükü büsbütün ağırlaşıyor

sadece kendi yükünü değil
uslanmaz kalbimin deryasını da taşıyor.

* Bazıları yırtık ayakkabılarla yürüyor.

Not:

[italik]Cornelis Vreeswijk 1937'de Hollanda'da doğdu. On iki yaşında İsveç'e geldi. Yaşamı boyunca kendini müziğe adadı, büyük başarılar elde etti ve halkın sevgisini kazandı ozan. 1987'de, çok genç bir yaşta öldü.

[/italik]

H. Korkmaz 8/8-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559800/iki-arada-bir-derede.html>

Okalıptus Ağacı

ey rüzgara asılan
dağları tırmalayan hüzün

sen ki
harcını kararsın kendinin
mimarı olursun
mühendisi olur
işçisi olursun derdinin

kendini doğurmanın övüncüyle
kendini emzirirsin
ilk sözcüğü
ilk adımı atmayı
öğretirsin kendine
aksamayan keyfinle

ve kendi kendinle
büyüdükçe büyürsün
üstüne katlar atarsın
yükseklik korkunu dahi
unutmuşa benzersin
...

alanı daralır birdenbire
tebessüm reflekslerinin
ah ki ayaklarında
onulmaz yaşam ağrısı

önünde
aşılması güç
sarp dağlar
nice yollar
nice vadiler
ovalar
koylar...

oysa yaşamak var

anlamın anlamındaki anlamı
anlamlandırabilmek var

Okalıptus ağacında iksir
henüz yürünmeyen Sevgi Yolu
yürekte nice düş...

H. Korkmaz, Aug. 24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560205/okalıptus-agaci.html>

Haiku - Minyatür Şiir

Düşünmüyorsam;
karalar b/ağlıyordur,
kafamın içi.

*

Kütüphanedir;
bildiğimiz denizler.
Herkes giremez.

*

Peron sahnedir.
Bekleyenler ölüler;
vagonlar mezar...

*

Tel örgülerle,
kapladığın bu hayat;
senin olamaz.

H. Korkmaz, Aug. 24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560975/haiku-minyatür-siir.html>

Puştlar Pazarı

Puslu pazartesiydi
Parasız pulsuzdum
Pardüsüsüz pinekliyordum parkta
Peri perişandım
Plastiktendi papuğlarım

Paşalar puştluklarını pürüzsüzce pür paylaşırken
Pekala planlıydı planladıkları pezevenklikler
Patır patır parçalanan Planet'imiz
Pastamsıydı, paramparçaydı
Plansız programsız, pervasızca parselleniyordu...

Pirler panikleniyordu pusuda
Pişmanlık parantezleri pandemikti
Pimpirikli Perihan'ın pileli pelerini pisti
Pasaklı Pınar parfümlenirken
Prizleri parçalıyordu peğeli Pinko
Pencere pervazında Pepuk paralanıyordu pır pır

Postacılar paketledikleri poetikaları postalıyordu
Pamukkale'de pazı pazarlaması partnersizdi
Politikacıların polemikleri peşpeşe parıldarken
Pinokyo da pırıl pırıl penguenini piş pişliyordu
Payidar parlamentonun pasajları perspektifsizdi
Palavracı, popülist politikacıların postalları Paris'tendi

Protestocu partizanlar, pankartlarıyla pencerelerdeydi
Pragmatikti parolaları
Primsizdi projeleri
Pedagojikti paylaşımları
Psikolojileriye provalıydı
Parya patlamasıydı puanlarındaki pembelik
Palavracı parlamenterlerin pansumanlı popoları pür perdelendi

Perşembeydi
Papa'da perhizdeydi perşembeleri
Pamela'sı da peşindeydi, Papa'nın papağanıyla
Panama'da Paraşüt pahalyıken
Pentagon'da panzerlerin pası parasızdı
Pesimist pilotlar profilsizdiyse de, pistlerin padişahıydı
Putin pozunda pozitifti
Pergelle primsiz projeler planlıyordu
Prensipleri pahasızdı
Peynirli pizzaları da piramitlerde pişiriliyordu

Peygamberlerin pırlantası pestille pekmezdi
Pinponcu Piraye de pırasayı porsiyonluyordu
Patronlar pusulalı pavyoncuydu
Piyaniıttı Picasso pireleri
Plakları parlaktı, parıldardı
Pilli pikapları da Platon'dandı
Putlar pörsümüş portakalların paltosundandı

Pimsiz parklarsa
Pusatsız puştlar pazarıydı

H. Korkmaz 15/8-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561599/pustlar-pazari.html>

Sıradan

her şey sıradan şimdi
her şey...

her şey basit
her şey naylonumsu
her şey plastikimsi
her şey taklit
her şey fuzuli
ve fazlasıyla tekrar

her şey denirken
aklına ne geliyorsa
işte odur sıradan

uykun sıradan
yataktan kalkman sıradan
aynaya bakman sıradan
elindeki su bardağı sıradan
yaşadığın "aşk" dahi sıradan
...

hani desem ki
önündeki yemeği
üstündeki gömleği
komşunun selamını
taşıdığın fileyi düşün

hadi düşün!

hepsi
ama hepsi
sıradan değil mi

sevdiğin insanın sözleri
özlemlerin
ahların
alışkanlıkların
pişmanlıkların
sana verilen sözler
bazen kıyıya vuran öfken
biriktirdiğin alınganlıkların

ki umrunda değil kimsenin
çünkü onlar da sıradan
tıpkı, o tınmayanlar gibi...

farkındaysan
dediklerim de
hayli deforme
hayli sıradan
kendim gibi...

dedim ya
her şey, ama her şey sıradan
her şey second hand'dan alınmış sanki

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562052/siradan.html>

Eli Taşlı Çocuk

Bir çocuk gücenmiş
Bir çocuk
Yaşı var ya yedi ya da sekiz
Dünyaya meydan okuyor

Elinde kocaman bir taş
Beni oyuna almadılar,
Beni dinlemediler, diyor
Ve hıçkırıklar içinde
Bağırıyor
Bağırıyor...

Yakındaki çocuklar
Korku içinde
Geri adım atıyor
Eli taşlı çocuk daha çok bağırıyor
Daha çok çağırıyor
Taşı atmayaysa
Gücü yetmiyor

Etrafına üşüşenler oluyor az sonra
Hepsi yetişkin
Hepsi şaşkın
Eli taşlı çocuğun etrafında
Telaşlı bir çember oluşuyor...

Eli taşlı çocuk
Şimdi çember içinde
Eli taşsız
Yüzükoyun yatıyor

Gidin başımdan, gidin
Sizi görmek istemiyorum,
Sizden nefret ediyorum, diyor

Yerde hıçkıran çocuk
Yüreğimi tarumar eliyor

H. Korkmaz 19/8-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562797/eli-tasli-cocuk.html>

Hepsi Bu

umulmadık vakitlerde
merdiven basamağıdır
karanlığın içinden sıyrılan flu hayat
ki istemsiz çıkar karşına
yepyeni yaratıcılığıyla

say ki
yüreği eşeleyen kekremsi acılar
varoluşun umarsız suskusu
zoraki kabulleniş
nefese musallat coğrafyanın
arlanmaz ke(a)derindedir

kadim lehçelerin
yarı uyanık başkaldırısı
savurgan dokunulmazlığın
bugünkü meçhuliyetindedir

tuz buz olmaya can atarken aynalar
kolsuz kalırken kapılar
aşsız kalırken çocuklar
nehirlerin billur sızısı
buğulanır buğulanır
ayın kalbine usul usul kanar

işte böylesi vakitlerde
uçmayı erteler turnalar
bulutların çatık kaşları
göğün gösterişli alacasından uzaklaşır
ağaçlara abanır ağıtların zılgıtı
ah ki
yetimliğini susturur türküler
sazın telleri şahlanır
şahlanır...

ey sen
ey titreyen aşk
sevinin serinkanlılığıyla aş
içinde geberen tüm korkuları
hepsi bu
hepsi bu

H. Korkmaz, År 18/24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563386/hepsi-bu.html>

Bildiğiniz Gibi

dokunmayın bana bugün
yalvarırım
dokunmayın...

konuşmayın benimle.
yapın,
canınız ne istiyorsa onu yapın
ama hiçbir şey için
dikilip de başıma
danışmayın bana
beni rahat bırakın.

uzak durun benden
alabildiğince uzak
hani iyiliğiniz için
benim için...

her zamanki gibi
memnun etmek için sizi
gülümseyemem
duyuyor musunuz beni?

haklısınız, demeye
her şey yolunda demeye
hele siz başkasınız, demeye
yok gücüm benim, yok...

bugün
-bildiğiniz gibi -
günlerden cumartesi
yalnızlığımın amazonlarında
kaybolmak istiyorum tümüyle.

anlıyor musunuz beni?

H. Korkmaz 24/8-24

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563650/bildiginiz-gibi.html>

Denklem

Şimdi
burada
yaşanacak olandır hayat

Basit görülen
her erteleyiş
her vazgeçiş
devasa bir eksiliftir
yaşanacak olanın özünden.

Bu söylemin nedenselliğini
bir dudak büküşüyle
ironiye dönüştürmek
basitleştirmek
...

Varoluşun önemini küçümsemek
"yok" saymaktır.

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564675/denklem.html>

Üzgünüm

sözler vardı
kaleme dost
gülüşe dost
hatıralara dost
bana dost

ki sevginin özenerek budadığı inançtı.

ne olduysa
ferah sularla kucaklaşan gölgelerin peşindeyim şimdi
ve kalabilmek orada
hep kalmak...

- biliyorum
mümkün olmayan bir arzu benimkisi...

diyorum ki
prangalı olmasa dili zamanın, anıların
açsa ağzını
konuşsa konuşsa konuşsa

ve tüm dobralığıyla
yazdırsa sayfalarca susturduğu kederini...

suskunun kalbinde
panzer gibi dolaşan ağuş
mucizevi bir hamleyle
buğulansa
erise
evrilse mesela panzehire
sonra aksa, aksa
silse süpürse
tüm cafcaflı ihanetleri...

peki
beyinlerde kol gezen
orayı babasının eviymiş gibi
kerhaneye çeviren
geri kalmışlıkların bataklığına ne demeli...

- ki yapış yapış teri ve av peşinde, azılı fanatizmiyle -

söylemin
bir deri bir kemik kalmışlığında
en delikanlısından bir çelme de takıl(a)mıyor
ne iç atlasımızı kuşatan çarkın kemirgen dişlerine
ne de dışımızdaki kokuşmuşluğun
boyumuzu aşan dalgalarına

bütün bunlardan ötürü
üzgünüm
çok üzgünüm.

H. Korkmaz 3/9-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565789/uzgunum.html>

Konuşan Orman

sesler duyuyorum
zifiri karanlık bir gecede
bedenimi kalkmaya
zar zor ikna ediyorum

ışıkları yakmadan
bir kör gibi
duvarları tuta tuta
balkona kadar yalınayak yürüyorum

önümde konuşan orman
içinde
geceyi özgürlüğün evi bilen ceylanlar
uyum içinde
saygıyla söyleşiyorlar

dinliyorum
dinliyorum
dinledikçe mest oluyorum

üşüdüğüme aldırmadan
bir ürperti
bir hayranlık tezatlığına düğümlenerek
put kesiliyorum
karanlığı
sessizliği avuçlayan sesler
nefesime karışıyor
acımakla sevinç arasıyım

ağıt mı bu böğürmeler
öfke mi
çiftleşme arzusu mu
bilemiyorum
çünkü ansiklopedi değilim

yüzümü göğe çeviriyorum
ışıl ışıl yıldızların
gizemli göz kırpışlarına aldanmaya
razı ediyorum gönlümü
nasıl da alımlılar
nasıl da özgürler
nasıl da sakinler

Evet
s a k i n l e ş m e l i y i m .

bakışmalarımız uzarken
kulağımdaki böğürmeler
giderek sıradanlaşıyor

ben alttan yukarıya bakarken
üstten aşağıya bakıyor yıldızlar
boynumun ağrısını aldırmadan

kalakalıyorum

düşünmeye teşvik ediyor beni yıldızlar
ve aklımın iki yakasını
nihayetinde
bir araya getiriyorum:

yıldızlarla aramızda bir anlaşmazlık olduğunu
yerlerimizin asla değişmeyeceğini
oracıkta kanıksıyorum!

ben alttan
onlar hep üstten bakacaklar
bu değişmez kanun, diyorum.

içi kaos içimin burukluğunu
dışarıya sezdirmeden
ormanı
ceylanları
yıldızlara emanet ediyorum

şimdi ben
nasıl uyuyayım
böyle bir eğlenceden
böyle bir kederden sonra?

H. korkmaz, sep 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566332/konusan-orman.html>

İç İçe

hüznümün kapısını aralıyor Edith Piaf
içeriye giriyor usul usul

üzülürken meger
ne çok benziyoruz birbirimize
ne çok iç içeyiz

onunki gibi
ince olmadı kaşlarım
onun siyah simsiyah saçlarına da sahip olmadım
huylarımız mı benziyor
non non, hiç sanmam

ama...
gözyaşlarımız hep aynı..

bir de şu var
Edith sesinde yaşıyor
ben be(de)nimde suskun

H. Korkmaz, 2019 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566745/ic-ice.html>

Boşluk

dilimde kabaran susku
içimde kulaç atan monologlarla
nicedir yarış halinde

neyse ki - bir tesadüf sonucu -
Pedro Almodovar yetişiyor imdadım
pür telaş gözlerimi saymazsak
suspuz olmaktan hoşnut artık
hem içim hem de dışım

sükunetin şiirsel akışındayım
bir başka düşün sarmalında
şeridin iskeletiyle kaynaşıyor
ruhumun damarları

oysa
zamanın akışıyla
ifade arasına sıkışan kalbim
koca bir çelişkinin somut örneği

zamanın alacasında ufalanan
varlığımın hummalı fizyolojisi
neden savuruyor havaya
kendi gramatiğini?

ah, bu kapkara boşluk
kaybolmamak şimdi ne mümkün
...

bari sen bul beni, sevgili tanrı
ger upuzun kollarını
hadi bul
bul bulabilirsen...

H. Korkmaz, (!) 2022 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1567639/bosluk.html>

Şiş Sessizliği

elimde incecik şişler
ilmekleri birbirine kenetliyor
uzun bir sessizlik ördüyorum

bazen bir zıpkın oluyor ördüğüm sessizlik
sonra ciğerime batıyor
bir değil
iki değil
defalarca, hoyratça batıyor

ördüğüm sessizliğin motifleri
özlenen bir sevgili oluyor bazen
perdenin pileleri arasında
umutla beklenen

oysa
ne bilinen bir adı
ne duyulmuş bir sesi
ne de siması var o sevgilinin

H. Korkmaz 2017 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569174/sis-sessizligi.html>

Haiku - Döngü

Yaprak sararır;
yere düşer ve ölür.
Başka yolu yok.

Ama ilk önce;
çılgın bir rüzgar eser.
Durdurulamaz.

Biz de öyleyiz!
Önce vergi öderiz;
sonra ölürüz.

H. Korkmaz, 21/9-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569827/haiku-dongu.html>

Yaklaş

vaktidir
sen şimdi
baldırı çıplak susuşlar edin

kepaze iktidarların
istikrarsız ovalarında
berduş tinlerin ağlarına
kendi ellerinle düştün
dayan!

sen şimdi
tutkusu başıboş düşlerin gergefinde
Doğu'na biraz daha yaklaş
sönmeyen kanlı fitiliyle mumyalan

eleştiriye bırak
bırak çakılsın çakmaklar
flu dumanlar yarışsın doyasıya
ağıtılı ciğerlerin karartısında

hem ne çıkar
botanik küfürler büyütüyorsa ağızlar
söz yarışına giriyorsa fırsatçılar
sır/aya giriyorsa heykeltıraşlar

böylesi bir epokta
kaynaşmak kavrulmak
kaçmak sağanağa tutulmaktır nasılsa

H. Korkmaz, 2024 İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576695/yaklas.html>

Suyun Aynası

yapayalnız bir kuştun sen
baharı kanıksayan
büyüleyici bir kuş

çoğu bihaberdi senden
çünkü sen
kendi sesini aşar
kendi kanadına sıgardın

bir gün
suyun kalbini keşfettin
orayı mesken edindin
orada çırpındın
orada huzur buldun

anlaşıldı ki
o suyun kalbinde
çokça allı pullu
mağrur ve dokunaksız
bir balığa sevdalısın

- suyun aynası tanıktır ya
çok da sevildin -

oysa
büyük bir sorunla karşı karşıyaydın
ne sen suda
ne de balık karada yaşayabilirdi

işte, bu yüzden
feryat düştü sesine
ve kanatlarına yaslandın

artık sen
göğün atlasına mühürlerken hüznünü
suyun gizine bağışladı balık
o minik yüreğini

H. Korkmaz, Dersim 24

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577012/suyun-aynasi.html>

Anlamanın Anatomisi

- bugün dudak ısırtır, kült sayılır
ve yarına ertelenir, her esrik hüznün -
...

bir anlam/sızlık/ın peşindeyim
bir anlaşılmazlığın
bir geç kalmışlığın hücrelerinde
çokça çırpınışın

say ki
kambur sözlerin paylaşılmayan sırrı
sevdanın dokusundaki tutkuyu
yaşanmamış şehveti
ve varılmamış bir tapınağın sunağını anlatır

nicedir
köhneliğimi süzüyor dingin bir sırtkanlık

ey stabil bilinç
cesur gençlik coşusu
nerede tökezledin, nerede

belleğin bakir mevsimleri
sarsak ve umarsız ilerlerken
nasıl solmasın gülleri bahçemin

ah,
artık geçten de geç hayatın pasajlarından geçen tercihler
güneş yılgın,
güneşin tütüyor bacası

ve kalbinden yaralı, sevinin asrı

an, diyorum
an ki, geç kalmışlığın sağanağındaki yılgınlık
ve bitimsiz karanlığın porsiyonlanmış aşısı

ben, siz
sürprizlenmiş müjdayiz
serkeş ömrün dar sokaklarına
prangalı
yaralı bir sürükleniş bu
panik içindeki iç ağlarıyla.

H. Korkmaz, İstanbul 2024

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577298/anlamin-anatomisi.html>

Haiku - Ses

Susturdukların
birikince içinde;
sesler doğurur!

Doğan sesleri;
konuştur, eserleştir.
Hatta yarıştır!

H. Korkmaz, 2024 İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577844/haiku-ses.html>

Mavi Gözlü Masallar

yaşamak için
kaç kez susmalı
kaç kez sürgün olmalı
kaç kez ölmeli insan, demişim bir zaman...

haber bültenlerinde her sabah
çaya karışıyorsa hüznün yaşı
yaşamaya kim başlayabilir yeni baştan?

ey, gölgesine aşık insan
artık yeter!
mavi gözlü masallar anlatmayın
uyutmak için çocukları

bakın,
sizi saran dünyaya
bir kez daha bakın!

özgür olmak için
her sabah ölüyorsa insan
özgürlük sıfatını taşır mı yaşamak?

hani özgürlük;
musluktan bardağa doldurulan suydu
rahatlıkla yutulan?

yahut
parçalı bulutlu bir günde
güvercinlerle paylaşmak
avuçtakileri

bir oyun bahçesinin kutsallığında
ölümü düşünmeden bir saniye
güveren kıvırcık bir sesle
koşmak koşmak koşmak

ve her düşüşte ağlamak
küsmek, inatlaşmak
ve sevgi fısıldayan bir sesin sıcaklığında
uykuya dalmak...

haydi!
hep birlikte düşünelim, ey...

yaşamak dediğimiz şey,
özgürlükle eşdeğer değil mi?

H. Korkmaz, nov 2024 Sthlm

Kaynak:

Yanılsama

biliyorum
itiraf etmek erdemdir
fakat bilmem ki
nasıl söylesem...

boşu boşuna bekliyor
boşu boşuna medet umuyoruz
şu garip zamandan

zaman aylak
zaman geveze
zaman çırılçıplak bir yanılsama

hem o bizimle hiç tanışmadı ki
sarsın yaraları

o var ya, o
yoluna kim çıkarsa çıksın
umarsız bir nara atar
p/ak postaliyla da
çığneyip geçer

sadece şimdiki demiyorum asla
bizden öncekilere de atmadı
küçük bir kanca

demem o ki
bedbaht bir inanç
köksüz bir bekleyiş bizimki

bir de şu var:
bunu anlayanların sayısı
bir elin parmakları kadar

H. Korkmaz, 2024 İst/Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580275/yanilsama.html>

D/esindi

Hayal meyal anımsıyorum:

yanındaki ufak tefek bir kadın
boşu boşuna
homurdana momurdana
duvar dibindeki o adama
kızgın mızgın bakıyordu...

- Onun şaşkınlığına da, görenler şaşıyordu. -

Süklüm püklüm oturan
zil zurna birini
küfür müfürle
terbiye merbiye etmeye
eğitmeye meğitmeye çalışıyordu o kadın!

Oysa sen, sen de
yanındaki o şaşkın maşkın kadına
açıklama maçıklama yapmak yerine
beton üzerinde oturan
zavallı mavallı bir evsizede
tikinti mikintiyle bakıyordun.

- Hiç düşündün mü?
o durumda sen olabilirdin
ya da o yanındaki ufak tefek kadın -

Bak arkadaş;
aması maması yok bu işin:

Uyku muyku bilmeyen biri
pılısını pırtısını sokağa taşımış
perperişan bir halde
dilencilik milencilik yapıyorsa;
şusu busu bilinmeden
ne kadar suç muç varsa
ne kadar kötülük mötülük varsa
o kişiye mi yüklenir?

Meraktayım:
neden cesaretini mesaretini toplayıp
geçmedin adamın karşısına marşısına;
hani, aval aval durup
suratına muratına bakmak yerine?

Olsundu;
hiç de ayağında çorap morap olmasındı
yırtık pırtık mintanında
düğme müğme kalmasındı
dövülmüş sövülmüş,
dışarı mışarı atılmış olsundu o adam.

Hatta işsiz güçsüz
parasız pulsuz

aşksız maşksız
zil zurna olsundu

Hiç de
saçı sakalı birbirine karışmış
kırış kırış elleri
kir pas içinde
kokuyor kokuyor olsundu

Peki o adam
dili mili tutulmuş
aklını maklını da kaçırmışsa
o duvarın dibinde
kimsesiz mimsesiz
bir sokak köpeği kadar dahi değer bulamadan
öylece ölmeli miydi?

- Kim bilir, belki de öldü. -

Hem kimin aklına,
yapasına, kanununa göre böyle olmalıydı?

Ah bir de bunun
yağmuru mağmuru
rüzgarı müzgarı
ayazı mayazı var
sus pus ve
pervasızca gebertecek kadar...

Sen şimdi,
ciddi middi
onun yerinde merinde olmak ister miydin?

Yetmezmiş gibi, bir de
şunu bunu umursamadan
adamın yolunu molunu
dinini minini
ırkını mırkını
gelmişini meçmişini
düşünü müşünü
evini mevini
huyunu muyunu soramazsın, arkadaş!

Çünkü
empati mempatiye kalbinde yer varsa
tutarsın elinden belinden
ve laf maf sokmadan
derdini merdini sorar soruşturursun
yani bunun doğrusu moğrusu budur!

Mesela;
yemek memek yedirebilir
karnını marnını doyurabilir
suyunu muyunu içirebilir
yıkaya mıkayabilir
keseleye meseleyebilir
yarasını marasını sarabilir
gerekirse doktora maktora götürebilir ve
sıcak bir yatakta da uyuta muyutabilirsın.

Ta ki adam, toparlayana moparlayana kadar...

O da;
vay be, desin, vay beee!

Bu şehirde
insan minsan varmış da, haberim yokmuş!

Yüreği müreği
doğru moğru tarafta atan biri geldi
ve beni pislikten mislikten çıkardı.

Meğer
yüreğinde müreğinde
sevgi mevgi namına bir zerre varmış;
öyle bir yol yordam gösterdi ki bana,
helal olsun adama...

Yani dilerdim ki böyle d/esindi.

Uzun lafın kıyası;

Bir insan geldi m/eldi;
elimden melimden tuttu, desindi...

Şimdi söyle, arkadaş:

Kıyamet miyamet mı kopardı
o adama böyle davranılsaydı?

H. Korkmaz, 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581549/d-esindi.html>

Haiku - Graffiti

Düşüncelerim;
duvarda graffiti.
Kimse görmüyor!

Bu karanlığı;
karanlık yok edemez.
Çözüm ışıktadır.

Nefret zifiri;
sevgiyse ışıktandır.
Tercih de tektir.

Dünü kaybettin.
Yarını kazanmakta;
senin elinde!

H. Korkmaz 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582147/haiku-graffiti.html>

Endi Sürgün

eprimiş bir zaman diliminden eşiyorsun
alnımın çizgilerindeki unutkanlığa

rızamı sorma gereği duymadan diriliyorsun
bilinçaltımda
ve yeni bir keder daha defnediyorsun
içimin kalabalık koylarına

oysa vakit
yarım asıra on kala
işte Dicle
işte Mardin Kapı
işte Surlar'la kardeşliğimiz
ki süresiz abluka altında

hatırlar mısın
içimize mırıldanmaktan usandığımız
lehçemin anarşist türkülerini

taş evlerin serin sıcaklığında
yılmaz cüretinle gömdüğümüz
kitapların içindeki dünyayı dalaşırdık birlikte

mesela sen
Canetti'nin (k)ayıp kervanında kaybolurdun
beni sevdiğin kadar

tabladan dans ederek yükselen duman
güzergah edinirdi ciğerlerimi, hiç sakıncasız
ellerinde
konuşkan bir şehvetle
(üstelik mum ışığında)
"Körleşme"yi* özetleyişini hatırlar mısın

ah, biz ki
herkesin dilini konuşacak
yaralarını saracaktık

- oysa yollarda
bir başımıza
yaralarımızla kaldık başbaşa -

etme eyleme,
"meso, endi beso!", dediğimde
bu yolda "teyna" da
tarafsız da olunmaz, demiştin ya bana

ah, sen şimdi olsaydın eğer
sürgün sinemin "teyna"lığını anlatırdım sana

[alt_cizgi]
Zazaca[/alt_cizgi]

meso: gitme
endi: artık
beso: yeter
teyna: yalnız

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582549/endi-surgun.html>

Alıklar Çağı

[italik]

çölün kuraklığında
avlanmaz balık
kızıl güller de bitmez

bundan olmalı ki
kudurgan çırpınır
rüzgarın esintisi
..... geçelim bunları!

mevzu kompozisyon olunca
tılsımsız kalır pigmentler
akrilik, habire mezar kazar tuvalimde
isyanım, bizar kördüğüm
anlamsız
zerafetsiz
zafersiz
ve ferî aşınır gözlerimin
..... bunu da geçelim!

gölge gibi dolanır detone alıklar
çoğu zaman biteviye lal
can çekişir imgeler
izansız
kof
ve kalpsiz...

mürâi dünlerinden öykünerek ağı saçarlar
ah, o vakit diyesim geliyor
hodri meydan, zulalardan arşivleri çıkar...
[/italik]

H. K. 2/8-2021 Sthlm (arşiv)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583279/aliklar-cagi.html>

Uğultu

Çetin bir köşeye sıkıştırıldığında:
Uzaklaşacağım buralardan
Tüm hırpalanmışlığımlı alıp
Kaçacağım, der insan

Nihayet vakti geldiğinde
Hakikatin arkasına bakmadan
Herkesten
Her şeyden
Koşar adımlarla kaçan insan

Hayalini dahi
Hayal edemediği
Bir başınalığın mekkesine düştüğü andan itibaren
Ne in inler
Ne de cin cilveler

Ne gece geceyi giydirir
Ne de gündüz gündüzü güldürür

Fakat
Issızlığın uğultusunu yırtan bu olağan sükut
Aldatıcı bir varoluşun kanamakta olan
En illegal yarası çıkar

Çünkü;
Her şeyden
Herkesten kaçsa bile bir insan
Kendi kalbinin uğultusundan kaçamamaktadır.

H. K. 2020 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583876/ugultu.html>

Haiku - Su Ve Seyirci

Köpek balığı;
Okyanusların ahı.
Kaçan kaçana...

*

Ahtapotlar;
başbaşa çiftleşiyor.
On da kolu var.

*

Birkaç balina;
Fok peşine düşüyor.
Su, cenk alanı!

*

Yunus balığı;
habire kıvranıyor.
Ağzında balık.

*

Nereye baksam;
yaşayan yaşayana.
Bense seyirci!

H. Korkmaz 3/12-24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584734/haiku-su-ve-seyirci.html>

Kuş Söyleşisi

pişkin sıradanlıklar içinde
birdenbire hatırlanan tamahkar bir mutluluk
birdenbire kayboluyor dimağımdan

içi bıçakla kazılan kavramlar
künyesine kavuşmanın bekleyişi içinde
tufanla gelen tüm hatırlayışlarsa
bir bir soluyor
yaprak yaprak savruluyor

geçmişine salıncak kuran dillerin melodisi
coğrafyasıyla bağ kuramamanın susuzluğunu çekiyor
ve absürt yasakların şifresine sıkışan anılar
kimsesiz ruhların ölüsüyle sevişiyor

çünkü gözlerin renginde aranıyor en fantastik yeti
çünkü hafızanın neyi nasıl algılayacağı
bir tek şablonlara soruluyor

işte bundan ötürü
mağrur özlemlere referans olan şiirlerin
kuru nehirlere yataklık yapan kalplerin
yorgunuyum büsbütün

oysa karanlığı yırtan bir pencereden
kuş söyleşisi dinlemek istiyorum
sadece dinlemek...

H. Korkmaz, år 19/24 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585217/kus-soylesisi.html>

Haiku - İlgi

Şanslı olmakla,
olmamak arasında;
kara çizgiyim.

*

Karanfilliler,
oyuncaklı çocuklar...
köpek yolcular.

*

Ah, ben de şimdi,
bu kadar ilgi görsem;
ölmek isterim!

H. Korkmaz, (!) Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1586390/haiku-ilgi.html>

Giderayak

Tüm olağandışılığıyla
çok sesli bir yürüyüş beliriyor önümde.
Nefes nefese kalan kalbimin ibresini
durdurmak mümkün olmuyor bir türlü.

Limoni güneğin dalaverelerine
gizli çıkmazlarına kulak kesildikçe
kaygılarımın hacmi genişliyor giderayak.

Ve dünyanın ketum koridorlarını sarsacak kadar
telaşlı bir seyirme nüksediyor şakaklarımda.

Şiirle haşır neşir iyimser suskum
molotof kokteyl gibi patlamak yerine
- hani, ortalık hepten taliban-oburlara kalmasın diye -
ortanca parmağımın masumiyetine abanıyor.

Oysa nicedir
kederimden besleniyor kara sakallılar
ve neden, niçin, demeden
kuyuya eğilip bakmadan
rüşvet yemiş, tamahkar bir duayı
adet ediniyorlar giderayak...

Şimdi ben
artarak koyulaşan bu karanlıktan
çökmüş omuzlarıma
dünkünden de berbat bir keder
yüklemiş olmuyor muyum?

H. Korkmaz, Dec 2024

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587037/giderayak.html>

Norm

Dedim, yarın kasırgalı olacakmış
Dedi, normal; tabiatın söyleyecekleri var

Dedim, işten atacaklar beni, kesin...
Dedi, normal; patronun değişti

Dedim, bisikletim de çalındı
Dedi, normal; aç insanlar var

Dedim, evde yemeklik kalmadı
Dedi, normal; boş kalmıyor ağızlar

Dedim, komşu kadının ameliyatını ertelemişler
Dedi, normal; doktor kıtlığı var

Dedim, duydum ki; ölü sayısı on bine çıkmış
Dedi, normal; savaşın koynundalar

Dedim, norm/al dediklerin anormal değil mi aslında?
Dedi, öfff, yeter! Uykuya ihtiyacım var!

Dedim, olmaz! Çözüm bulmadan olmaz...
Dedi, çözüm sende! Beni yok say!

Sustum.
Tanrı'ya yalvardım içten içe
Dedim, bir el at, n'olur?

Bekledim
Bekledim
Bekledim

Ne gelen oldu, ne giden...

Meğer
Ölümün diğer adıymış her bekleyiş

H. Korkmaz, 2024 Sthlm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587480/norm.html>

O Akşam

Karanlığın hüznü sindi duvar kağıtlarına
Kapılar bir bir aralandı usulca
Diken dikendi tenimizde
Ağulu pençesiyle gezinen ayrılık

Kederli bakışlarımızın denizinde
Ahenksiz çıkan sesimizde
Kaçınılmaz ölüsünü kusuyordu düşlediklerimiz

Ah o akşam,
Eşliğimizde yabancı bir meymandı en uzaklar

Veda sözcükleri lime limeydi
Ve dilimizde bıraktığı izler sancıyordu

Söyleyeceklerimiz vardı aslında
Fakat suskuyu tercih etmiştik
Sustuk sustuk...

Mezar taşlarının melankolisini andırıyordu sustuklarımız

...
...

H. Korkmaz 1995 Sthlm (Arşiv)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587848/o-aksam.html>

Geldik Bu Güne

bu benim
bu da benimleyim
öyle alıştık ki birbirimize
"acıyı bal eyledik"*
ve "biz" olduk gitgide

her şeye karşın
zamanın su gibi akışında
gülmek için küçük fırsatlar kolladık
geçti aylar
göçtü kuşlar
ve gün günü hırçın k/ovalarken
ayağını sürdürü hayat
tik tak
tik tak
tik tak

ve fakat
ulvi tutkular
yerinde yoz saymalar
bir mucize olmazsa
eşlik eder bize

ve ihtimaldir
kıçı kırık bir laflama
iki akıllı övgü
üç serseri kafa sallama
dört bunak kopyala-yapıştır
beş mızımız surat asma
ve sayısız çalıntı şiir
ve ikazlar
ve tecritler
ve dedikodular
dikiş atar edebiyata

ne
ne
ne
ne dedin
suuss
soorma

dahası da var:
fırfırlı dronlar
ve hiroşima aşkıyla yağın bombalar
ve soykırımlar
ve toplu mezarlar
ve utançsız açlık
ve kanlı çocuklar
ve biçare anneler
ve işsiz babalar
ve nice film izleyicileri
ah ne çok acıyorlar
ne çoklar...

- ah ah
vah vah

çok yazık onlara
allahtan bizden uzaklar
allahtan bizden olmayanlar...

beri tarafta
oval masalar
şatafatlı sofralar
protokoller
şik imzalar
el sıkışmalar
poz vermeler
suikastler
tutsak gazete/ci/lerden manşetler
protestolar
b/ilenmiş coplar
tazyikli sular
sabırsız kelepçeler
s/üslü demeçler
t/arafsız küstahlar
iki yüzlüler
cüppeliler
çıyanlar
vesaire
vesaire
...
diye diye
bütün bir sene
oldu dilim lal

işte ben
işte benimleyim
işte biz
"geldik bu güne"***

*, ** Hasan Hüseyin Korkmazgil

H. K. Dec. 2024 Sthlm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589469/geldik-bu-gune.html>